

La Festa Major de Sant Genís

Actualitat

L'Auditori Teatre Espai Ter completa el pla d'inversions i inicia una nova etapa cap a la seva plena consolidació

Actualitat

El projecte Life Pletera arriba a l'equador amb un magnífic balanç de la feina feta

Entrevista a Dolors Bassa, una consellera torroellenca dins l'engranatge de la futura república catalana

La sortida

Ruta del vent (tornada)

Informació municipal

Nou alcalde i nou equip de govern

CRÈDITS

Edita: Ajuntament de Torroella de Montgrí
Adreça: plaça de la Vila, 1
17257 Torroella de Montgrí

Disseny gràfic i maquetació:
Dafont comunicació creativa
Impressió: Gràfiques Agustí / Dipòsit legal:
GI-228-93. Tirada: 2.000 exemplars

Coordinació: Sílvia Yxart i Jordi Gamero.

Consell de redacció: Josep Morraja (CiU), Anna Ma Mercader (ERC-Junts), Josep Martinoy (UPM), Carles Ventura (CUP), Genís Puig (L'EST), Joan Bigarós (COET), Gerard Cruset i Jordi Gamero (Cap de Comunicació de l'Ajuntament de Torroella de Montgrí).

Els articles: Tots són responsabilitat de les persones que els signen. No representen necessàriament els punts de vista municipals o dels responsables d'edició de la revista.

La informació municipal és extreta de les actes municipals o facilitada pels responsables dels serveis.

Fotografia de portada: Dia de Sant Genís a principis dels anys 70. Centre de Documentació del Montgrí, les illes Medes i el Baix Ter.

SUMARI

- 3 **EDITORIAL**
Coneguem i estimem la Festa Major de Sant Genís
- 4 **ACTUALITAT**
L'Auditori Teatre Espai Ter completa el pla d'inversions i inicia una nova etapa cap a la seva plena consolidació
- 6 **ACTUALITAT**
El projecte Life Pletera arriba a l'equador amb un magnífic balanç de la feina feta
- 8 **Dolors Bassa**, una consellera torroellenca dins l'engranatge de la futura república catalana
- 12 **LA SORTIDA**
Ruta del vent (tornada)

Sardanes a la plaça de la Vila als anys 20.
Foto: CdD del Montgrí, les illes Medes i el Baix Ter

14

DOSSIER CENTRAL

La Festa Major de Sant Genís

- 32 **ESCRIUEN ELS GRUPS MUNICIPALS**
- 35 **INFORMACIÓ MUNICIPAL**
Nou alcalde i nou equip de govern

El retrat de la memòria

La 47a Volta a Catalunya va tenir la setena etapa amb final a l'Estartit. Imatge de l'arribada del guanyador al passeig Marítim de l'Estartit. Any 1967.

Fotografia: J. Bosch
(CdD del Montgrí, les illes Medes i el Baix Ter).

Vols veure més fotografies?
Vés al Centre de Documentació del Museu de la Mediterrània!

I si tens fotografies antigues i/o actuals de Torroella i l'Estartit, porta-les-hi!

Les teves imatges són la nostra història!

Coneguem i estimem la Festa Major de Sant Genís

El calendari torroellenc té dos grans punts d'inflexió anuals: la Fira de Sant Andreu i la Festa Major de Sant Genís. Certament, gaudim d'una agenda d'activitats molt atapeïda d'actes, fires, festivals i celebracions de tota mena, però Sant Andreu i Sant Genís són els dos grans moments de l'any. Per la seva potència, tradició i participació, transcendeixen l'àmbit local i reforcen el vessant de lideratge i vertebració territorial que té la nostra vila. Són moments, també, molt esperats per tota la població, que ens permeten trencar el brogit de mesos de treball intens i aturar-nos per gaudir de la família, les amistats i les magnífiques oportunitats de lleure que ens ofereixen aquests dies.

Si Sant Andreu és el nostre gran aparador econòmic i comercial, Sant Genís ha esdevingut un dels nostres principals aparadors culturals i cívics. Des de fa dècades, la festa està perfectament ritualitzada i respon a un esquema que s'ha anat adaptant i ampliant amb el pas del temps, sense patir modificacions substancials que

n'hagin alterat l'essència i el caràcter genuí. La programació presenta una àmplia oferta d'actes i elements festius que reflecteixen l'esperit torroellenc. És un mirall de la nostra identitat. La seva riquesa rau no només en la diversitat de propostes —correfoc, sopar popular, barrakes, sardanes, vermut, música al carrer, bestiar popular, *Llibre de la Festa Major*, Medalles del Montgrí, etc.—, sinó en la manera com vivim els veïns i les veïnes uns dies que permeten reforçar els nostres lligams i autoestima.

La festa major és un instrument a favor de la cohesió social. I és innegable, també, el seu vessant de lideratge territorial i de dinamització econòmica, ja que ha esdevingut, històricament, un referent festiu i social per a molts veïns i veïnes de poblacions de la rodalia, en l'àmbit del Baix Ter. Tampoc podem oblidar l'atractiu que té per a la gran quantitat de visitants i turistes que aquests dies passen les seves vacances entre nosaltres.

Segurament tots tenim la nostra festa major molt interioritzada, però

des de la revista hem volgut aturar-nos i recollir en el dossier central un retrat que ens aproximi a la seva realitat. El treball ens acostarà una radiografia de la seva riquesa, a partir dels principals elements materials i immaterials que la configuren. No hem d'oblidar que les festes vénen de molt lluny, dels temps precristians, quan s'instituien celebracions per agrair a les divinitats els fruits de la terra. De ben antic, algunes d'aquestes, originàriament paganes, foren cristianitzades.

La festa, doncs, sempre ha estat un element present en la nostra comunitat. No obstant això, cadascuna té les seves particularitats. I és a partir de la mirada atenta i polièdrica d'aquest dossier central que ens adonarem com ha evolucionat la nostra i com ha mantingut viu l'esperit de base a partir del qual se sustenta el valor d'una festa genuïna. Perquè la coneguem millor i perquè l'estimem encara més. Visca la Festa Major de Sant Genís.

La bústia electrònica

revistamontgri@torroella-estartit.cat

Perquè *El Montgrí* sigui una revista viva i dinàmica, feta pel i per al poble, us necessitem a vosaltres. Per això posem al vostre abast aquesta bústia electrònica perquè ens poseu al dia de tot allò que es cou al municipi.

La revista és vostra. Impliqueu-vos-hi!

▲ Gran Gala Internacional de Màgia 2016. Foto: FIMAG.

L'Auditori Teatre Espai Ter completa el pla d'inversions i inicia una nova etapa cap a la seva plena consolidació

Escriu: Antoni Roviras i Padrós · Director de l'Auditori Teatre Espai Ter

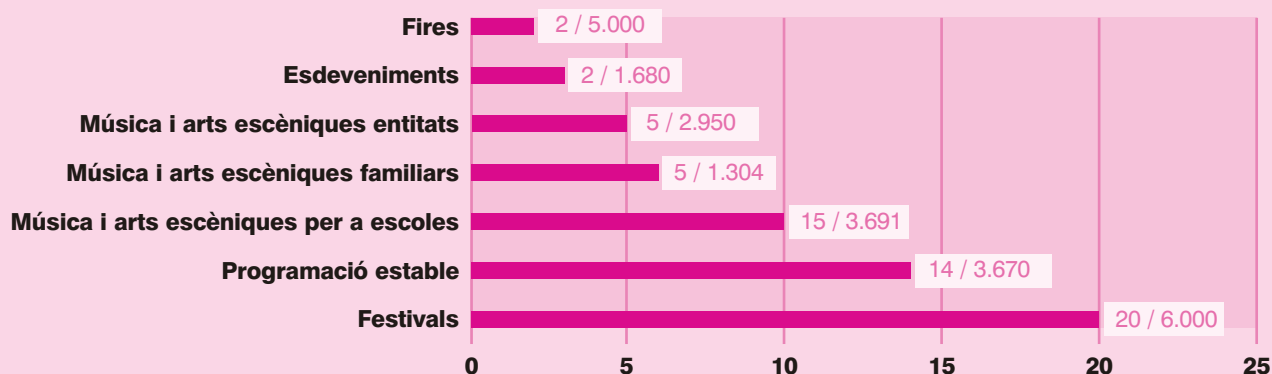
L'any 2013 signava un article a la revista *El Montgrí* on valorava la posada en funcionament i els objectius de l'Espai Ter, un nou equipament al servei de la dinamització cultural i econòmica del nostre municipi. Després d'un treball intens, podem dir que el 2016 culminarem una primera etapa en la qual s'han posat els fonaments i la musculatura necessària per fer d'aquest contenidor una capsa d'oportunitats per a la cultura i la promoció del territori.

Un cop completat el pla d'inversions, disposem d'un equipament amb les eines imprescindibles de treball. Això ens permet iniciar un nou període que volem que sigui el de la plenitud, per esdevenir un espai de referència i al servei de la ciutadania.

En aquest article plantejem els reptes de l'equipament per assolir la seva plena consolidació.

L'Espai Ter en xifres l'any 2015

65 activitats / 24.415 usuaris

▲ Congrés de Penyes Barcelonistes. 29/03/2015. Foto: Martí Artalejo.

▲ Mostra comercial de la Fira de Sant Andreu. Foto: Ajuntament de Torroella de Montgrí.

Espai de suport a l'activitat de les persones i de les entitats del territori

L'associacionisme és l'actiu més destacat del nostre municipi. L'acabament del projecte d'inversions permetrà disposar d'uns equips propis que es posaran a disposició de les entitats i de les persones amb inquietuds. La voluntat és que les ordenances fiscals de l'any 2017 incorporin un abaratiment important de la despesa en l'ús de l'equipament per a les entitats.

Espai per als grans esdeveniments que són avui marca de Torroella de Montgrí

Els esdeveniments de referència i de marca de Torroella de Montgrí, com són el Festival de Torroella de Montgrí i la Fira de Màgia (FIMAG), tenen a l'Espai Ter un equipament que els permet continuar eixamplant el seu recorregut i que permet als espectadors disposar de tots els requeriments qualitius que es poden demanar a un auditori teatre: confort i acústica.

Paral·lelament, l'Espai Ter permet fer d'altaveu de nous projectes com és el cas de l'Empordà Canta, organitzat pel Cor Anselm Viola; les Trobades de Música Mediterrània, del Museu de la Mediterrània, i els Festivals Temporada Alta i Itaca.

Treballar les línies de programació de música i d'arts escèniques

A partir del 2016, des de l'equip de l'Anella Cultural es treballaran unes línies de programació de l'àmbit de la música i de les arts escèniques que donin resposta a les necessitats socials, educatives, de gaudi i, també, en el seu conjunt, que permetin exercir a Torroella de Montgrí d'una capitalitat cultural a la comarca. Algunes d'elles ja estan en marxa, com les propostes de música i d'arts escèniques per a centres d'ensenyament, les activitats familiars o les dues temporades semestrals de programació estable de l'Auditori Teatre Espai Ter.

Esdeveniments, congressos i activitat firal

L'Espai Ter té una triple missió: la música i les arts escèniques, els esdeveniments i congressos, i l'activitat firal. Ara disposarem d'un equipament amb tots els requeriments tècnics per impulsar totes aquestes línies de treball.

Un mar tranquil no fa bons navegants

(anònim anglès)

Sóm allà on l'any 2013 havíem somniat ser. Estem a punt d'encetar una nova etapa no exempta d'entrebancs i de moments difícils, però tenim el convenciment que si ens hi posem, arribarem al rumb fixat en el Pla director de l'equipament. Endavant!

El projecte Life Pletera arriba a l'equador amb un magnífic balanç de la feina feta

▲ Imatge del procés de desurbanització presa el 2 de febrer de 2016. Foto: Ingloba Group.

Escriu: Revista *El Montgrí*

El projecte Life Pletera va arribar el 22 de juliol a l'equador del seu desenvolupament. Es van complir dos anys de la creació del Consell Director, l'ens encarregat de supervisar la correcta execució del projecte, que finalitzarà el juliol del 2018 i té com a objectiu recuperar la funcionalitat ecològica del sistema de llacunes litorals de la Pletera, completament alterat per la urbanització parcial de l'espai.

▼ Treballs de restauració del front dunar. Foto: Ajuntament de Torroella de Montgrí.

La creació del Consell Director, on hi ha un representant dels diferents socis del projecte, va marcar el tret de sortida a partir del qual es van iniciar els treballs per fer realitat aquesta ambiciosa i innovadora actuació ambiental. No obstant això, més d'un any enrere ja s'havia iniciat la feina de despatx i la complexa tramitació administrativa per optar a la subvenció del programa Life, el principal instrument financer de la Unió Europea per a la preservació del medi ambient. Aquest programa aporta 1.896.111 euros, el 75% del costat total del projecte, que és de 2,5 milions d'euros. La resta l'aporten l'Ajuntament de Torroella de Montgrí, com a beneficiari del projecte; la Generalitat de Catalunya (a través del Parc Natural del Montgrí, les Illes Medes i el Baix Ter), la Càtedra d'Ecosistemes Litorals Mediterranis de la Universitat de Girona (UdG) i l'empresa pública Tragsa, com a socis. També compta amb el suport, com a cofinancadors, de la Diputació de Girona, i del

Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, a través de la Fundación Biodiversidad.

Amb la meitat del trajecte recorregut, els responsables del Life Pletera fan un balanç molt positiu, tant pel volum de la feina feta, com per la forma com s'han anat desenvolupant i els resultats obtinguts. El bon temps i la manca de precipitacions importants han permès que la maquinària pesada hagi pogut treballar ràpid i sense interrupcions, en un espai molt sensible a les pluges i a les pluges.

Desurbanització i restauració pràcticament enllestides

En aquests moments, pràcticament el 80 per cent de les actuacions de desurbanització i restauració ambiental programades ja estan fetes, de manera que la franja litoral que ocupava el passeig marítim ha estat substituïda per una banda de llacunes, formada per sis basses, que tenen un règim d'inundabilitat variable. També s'han generat espais que seran ocupats per la vegetació pròpia d'aquests ecosistemes i s'està treballant en la restauració de les dunes litorals.

Itineraris, divulgació i sensibilització

A mitjans de juny es van aturar els treballs sobre el terreny i no es reprendran fins a la tardor. Entre les actuacions més importants, hi haurà la creació de la xarxa d'itineraris per fer visitable la zona. La redacció del projecte ja s'ha encarregat i inclourà, a part del recorregut a peu o en bicicleta, l'adequació de dues de les tres casetes dels transformadors elèctrics, com a mirador de la zona i observatori d'ocells. Per endavant també queda molta feina per fer en l'àmbit de la sensibilització, l'educació ambiental, la divulgació, jornades tècniques i publicacions, una tasca tan important com la restauració ambiental de l'espai.

▲ Transformació de la Pletera entre l'octubre de 2015 i el març de 2016. Foto: Ingloba Group.

▲ Dolors Bassa. Foto: Laura Aubert.

Escriu: Sílvia Yxart · Fotos: Laura Aubert / Sílvia Yxart

Dolors Bassa, una consellera torroellenca dins l'engranatge de la futura república catalana

Dolors Bassa Coll, nascuda a Torroella de Montgrí el 1959, és mestra i psicopedagoga de formació, tot i que a les comarques gironines se la coneix més per la seva vessant activista. Activa en la lluita per la igualtat de gènere i les injustícies socials, ha estat durant set anys secretària general d'UGT i, pràcticament al mateix temps, regidora de l'Ajuntament de Torroella per ERC. Tanmateix, quan un té l'oportunitat d'escoltar-la, observa que la docència forma part de la seva essència. I, tal com reconeix, possiblement ha estat tot aquest reguitzell d'experiències les que han anat teixint el camí que l'ha portat a formar part de la candidatura de Junts pel Sí a les comarques gironines i, finalment, esdevenir consellera de Treball, Afers Socials i Famílies de la Generalitat de Catalunya del govern de Carles Puigdemont.

Com acaba, una mestra i psicopedagoga, de secretària general d'UGT de les comarques gironines?

Jo treballava al col·legi Sant Gabriel de Torroella de Montgrí i els companys i les companyes em van escollir delegada del sindicat UGT en una votació. Al cap d'un temps,

el sindicat em va demanar que assumís la tasca d'informar i assessorar tots els mestres de la demarcació. Vaig entrar al sindicat i, a partir d'anar treballant, l'any 2008 em van escollir per representar tots els treballadors i les treballadores de la demarcació, en tots els sectors, ja no només de l'ensenyament. A partir d'aquí,

vaig treballar per la defensa dels drets de les persones treballadores, en tots els àmbits, de manera constant i clara, compaginat amb la tasca municipalista de formar part de les llistes a l'ajuntament del meu municipi per ERC, assumint la governabilitat en acció social i promoció econòmica com a regidora...

I d'aquí al govern de la Generalitat d'un dels executius més rellevants del nostre país?

Crec que la suma de tot ha sigut definitiva perquè m'oferissin formar part del govern en una època excepcional per defensar els drets dels ciutadans del nostre país. No podia dir de cap manera que no. El secret: treball amb fermesa, constància i il·lusió per canviar allò que no veiem just.

M'imagino que no deuria ser fàcil com a mare, dona, torroellenca...?

És una decisió difícil perquè vol dir renunciar a una part daixò que dius... Com a mare, dona i torroellenca implica menys temps de dedicació... Però crec que aquesta renúncia compensa per a tothom, em sento orgullosa de la feina que anem fent. El primer que vaig fer va ser comentar-ho a la meva família més propera i la resposta, tant dels meus fills, de la meva mare, de la meva germana, del meu company... va ser un gran Sí.

Què li van dir?

Van dir que estarien orgullosos que jo treballés per al meu país i que en aquest temps de canvi cap a la República catalana era imprescindible que hi fos, que seria un orgull per a tota la família i per al municipi. De fet, encara no he trobat ningú que

em digui "per què ho fas?". Crec que és un orgull i ho visc amb il·lusió, ganes i, sobretot, amb molta dedicació.

Segueix el dia a dia de la política municipal?

Ho segueixo, de fet, parlo sovint amb els meus companys i les meves companyes del grup municipal i segueixo el dia a dia, tant de la política municipal com de la part social i econòmica del municipi. Intento no perdre la connexió. No puc assistir a tants actes com abans, però vinc a dormir a casa meva un parell de dies a la setmana.

Què enyora de Torroella?

El paisatge que és el "meu paisatge". M'agrada molt anar en bicicleta i caminar pels camins de l'entorn. Anar fins a la Resclosa, al camí vell de l'Estartit, buscar espàrrecs a les Dunes, caminar pel passeig marítim, anar a banyar-me i a caminar per la sorra a les 7 del matí amb amigues o, fins i tot, fer esmorzars i berenars amb elles a les cafeteries del municipi. Però tinc clar que aquestes enyorances són per un temps... No m'he desvinculat mai del municipi i em sento «torroellenca» com la que més.

Hi ha hagut altres torroellencs que han format part de la primera plana política, però vostè és la primera d'un executiu del govern de la Generalitat. Com se sent?

Em sento molt afortunada i agraïda personalment de formar part d'un govern que té dues grans tasques: millorar el "mentrestant" de les persones i preparar un futur per a una nova República catalana. I ho visc amb molt d'orgull. De fet, poso el nom del municipi en moltes converses i m'ha sobtat la quantitat de gent que coneix el municipi i, per extensió, l'Empordà.

És molt diferent portar una regidoria que una conselleria?

És el mateix suposo que portar una petita empresa o una multinacional... ha, ha, ha! Però el fons és el mateix, ser al costat de les persones, tenir actitud d'escolta, diàleg i consens, i uns objectius clars.

Expliqui'ns com és el seu dia a dia.

És complex i sobretot demana molta dedicació. Generalment inicio la meva jornada a les 7 del matí i acabo ben entrada la nit. Moltes reunions, trobades, reflexions compartides, idees de diferents sectors i visites, la qual vol dir que viatjo força per tots els indrets de Catalunya. S'aprèn molt i molt.

I la relació amb els diputats dels partits a l'oposició és diferent en els passadissos del Parlament?

El dia a dia fa que amb molts d'ells creis una relació personal que també repercuteix a millorar

«La suma de tot ha sigut definitiva perquè m'oferissin formar part del govern en una època excepcional per defensar els drets dels ciutadans del nostre país. No podia dir de cap manera que no.»

«Em sento molt afortunada i agraïda personalment de formar part d'un govern que té dues grans tasques: millorar el «mentrestant» de les persones i preparar un futur per a una nova República catalana.»

la defensa de les idees que vols implementar. De fet, jo crec molt que les relacions personals són importants. Amb una bona relació es pot millorar el consens sense variar les ideologies i tenint clar els objectius i la defensa del que creus que serà millor pel bé comú.

És viable la desconexió d'Espanya amb 18 mesos, tal com proposa el govern del qual forma part?

Totalment viable. De fet, ara ja fa 6 mesos de govern i ens trobem just allà on ens havíem planificat que ens trobaríem. Estem avançant i treballant a fons cadascun dels punts que teníem planificats. La llàstima és que no podem explicar-ho tot, però crec que tothom entén el perquè...

La gent pateix molt per l'acord in extremis de Junts pel Sí amb la CUP... Ara els han tombat els pressupostos. No creu que això desmotiva els votants?

Potser sí. No treballàvem en la possibilitat que no sols no ens tombessin els pressupostos, sinó que no es permetés ni presentar-los ni debatre'ls a Parlament, que és el que ha passat! De fet, el mateix dia que vam dir que presentàvem pressupostos algun partit -en concret el PSC- ja va presentar esmena a la totalitat sense ni

veure'ls. Durant els dies anteriors, a les reunions, se'ns deia que els presentéssim, que els podríem debatre, però aquestes coses passen en política, res està lligat fins que no és al sac, com diem aquí. I aquest fet és una pedra en el camí que ens dificulta el dia a dia, però seguim endavant. De fet, la moció de confiança del President tampoc era gens previsible...

També té raó. Però sense una entesa amb Espanya, com es poden crear unes estructures d'estat? Es poden finançar?

I tant, de fet les anem treballant i construint... Està clar que hi haurà un moment en què l'Estat s'haurà d'enfrontar a la realitat i llavors es tractarà de pactar o seguir endavant, possiblement amb reconeixement de la feina feta per altres institucions europees i altres països.

A la gent sobretot li preocupen les pensions, les prestacions i totes aquelles ajudes que surten dels impostos estatals... Se'ls pot garantir que hi seguiran comptant?

Totalment! Moltes prestacions socials depenen directament del departament que encapçalo i les pensions de treball tothom sap que depenen del temps treball cotitzat de cada persona. Algú té algun dubte que no cobrarà si, per exemple, després de treballar 40 anys a Espanya se'n va a viure a Alemanya? Se li

pagarà la pensió i la cobrarà allà igual que els alemanys, holandesos o francesos que ara viuen aquí però han cotitzat en el seu país i cobren la pensió que els pertoca.

El seu càrrec com a consellera de Treball, Afers socials i Famílies li permet veure les grans necessitats d'ajudes i la manca de mitjans per abastir-les. Què és el que més li preocupa?

El que més em preocupa és la gent que pateix privacions i deficiències, sigui en l'àmbit social i de la salut o sigui en l'àmbit del treball. Em preocupa que es faci crònic i per això treballem per a la igualtat d'oportunitats i per a construir una societat millor. Dono el màxim de mi i del meu equip prioritant tot el que va en la millora del benestar social.

Les relacions laborals, la conciliació laboral, el salari mínim, els autònoms, la precarietat laboral... Hi ha molta feina a fer. És possible posar fil a l'agulla en aquests temes sense caure en dinàmiques i errors passats?

En això estem i anem avançant. En cap d'aquests temes tenim competències, perquè són estatals. Per això treballem per un país que esdevingui República catalana amb plenes competències. Mentre no tenim un Estat, estem portant tots

▼ Dolors Bassa presentant un acte de l'ANC de Torroella sobre la hisenda catalana amb en Lluís Salvadó i en Josep Ma Reniu. Foto: S. Yxart.

aquests temes al Consell de Relacions Laborals, per aconseguir consensos amb tots els agents econòmics i socials, anar avançant segons la legislació vigent i utilitzar totes les eines que tenim a mà, com la inspecció de treball, per assumir l'avenç.

El govern anterior va protagonitzar un munt de retallades i polítiques d'austeritat. És irremeiable la desaparició de l'estat del benestar tal com el coneixem?

No, nosaltres no planifiquem cap retallada, ans al contrari. Però tothom ha de ser conscient que els diners són limitats i el que hem de fer és una bona redistribució dels diners dels mateixos contribuents. Un pressupost són les entrades d'impostos i taxes i la sortida per despeses, per tant, una redistribució el més justa i equitativa possible entre deures i drets.

Els països pioners en la salut i educació no hi escatimen pressupost. És possible emmirallar-s'hi?

Cal equilibrar impostos directes amb despeses. Tenim camp per recórrer, però necessitem recaptar i distribuir des d'aquí, per això té sentit una hisenda pública catalana.

L'educació ha de ser un dels pilars de la República catalana?

Sí. Ha de ser una educació universal, que permeti la igualtat d'oportunitats i l'ascens social de les persones, que s'adapti a un futur econòmic i social del país i que permeti construir una societat cohesionada i culta. També haurien de ser pilars la sanitat, el treball, els afers socials i la cultura.

Vostè es mestra. Què li ha aportat la seva professió en la feina que fa ara?

La professió m'ha ensenyat que aprendre a aprendre et fa més persona i sensible a les problemàtiques socials, així

com el treball en equip permet avançar molt més que el treball individual.

Els resultats de les eleccions estatals del passat 26J afavoreixen el procés?

Crec que ni l'afavoreixen ni el desafavoreixen, només penso que a Espanya no són capaços de formar govern perquè no són capaços de consensuar, dialogar i pactar... vergonyós.

Com es pot eradicar la corrupció si bona part dels que lideren el país són corruptes?

No entenc la pregunta. Jo precisament ara mateix milito a Esquerra Republicana, un partit que té 85 anys d'història i ni un cas de corrupció política. Ni fins i tot posant les "clavegueres" de l'Estat a intentar cercar indicis per a buscar corrupció no han sigut capaços d'inventar-se'ls perquè no hi havia ni el mínim indicatiu. Ho hem escoltat tots en les converses del ministre Fernández Díaz. Ara, dit això, crec que hem de ser impecables i defensar corrupció zero,

qui la fa la paga, sense distincions de res.

Tot i que costa trobar dones amb càrrecs de transcendència, darrerament aquestes prenen més protagonisme a l'escena política. És un senyal que la societat està canviant?

Cal avançar molt més i estem a anys llum de la igualtat efectiva i real entre homes i dones. Hi ha canvis legislatius, però ens falten els culturals i socials. Canviar la societat patriarcal per una societat més igualitària. Hi ajudarà també, evidentment, el tema de permisos per maternitat i paternitat, conciliació, etc.

Un cop passin els 18 mesos, quin serà el futur de Dolors Bassa dins l'àmbit de la política catalana?

El mateix que el de qualsevol altra persona d'aquest país compromesa en la millora pels drets nacional i socials de les persones de Catalunya. Jo ja hauré complert amb la meua responsabilitat en primera línia i passaré el relleu a noves persones.

«Ara ja fa 6 mesos de govern i ens trobem just allà on ens havíem planificat que ens trobaríem. Estem avançant i treballant a fons cadascun dels punts que teníem planificats. La llàstima és que no podem explicar-ho tot...»

«Nosaltres no planifiquem cap retallada, ans al contrari. Però tothom ha de ser conscient que els diners són limitats i el que hem de fer és una bona redistribució dels diners dels mateixos contribuents.»

▲ Pedrera del Forn dels Hereus

▲ Barraca dels Hereus

Ruta del vent (tornada)

Aquest itinerari, amb forma d'un gran «8», queda molt allargassat de nord a sud, amb una distància lineal d'uns dos quilòmetres i una amplada de cap a un.

Text i fotografies: Narcís Arbusé

El seu punt més al nord, i abans de començar a tornar, és un corriol nou d'uns 400 metres que enllaça el sector dels Cisternons amb el forn dels Hereus. Vol resseguir un antic camí que ja hi havia abans, però val a dir que al seu tram final es va anar pel dret.

Arribats a la cruïlla d'un camí de carros, ample, vorejat de vegetació de pins i alzinots amb gran abundància de garrics, estepa negra o mòdega, xuclamel i alguna mata de llentiscle, la nostra perspectiva queda reduïda al mateix camí. Uns anys abans, i quan aquests arbres eren de menor alçària, era una joia caminar-hi amb el Pirineu com a teló de fons.

A poc menys d'un centenar de metres i a poca distància del camí per ponent, destaca un petit promontori colgat de

bardissa que, d'arribar-nos-hi, es poden veure les restes del forn dels Hereus, de tipus cònic. Camí enllà, a uns 150 metres, es troba una bifurcació en forma de Y. El braç de llevant mena fins a la Torre Ponça i fora de l'itinerari, però a uns 80 metres d'aquest punt, i al mig d'una pineda, es pot veure la barraca dels Hereus, majestuosa, encarada a migdia i una de les més imponents de la muntanya.

Seguint la cruïlla pel camí de ponent, aquest segueix cap al sud gairebé com fet amb un regle. De ser bon coneixedor de l'entorn, a uns 400 metres més endavant i per l'oest s'intueix un petit corriol que s'endinsa entre els pins i la bardissa i que és una drecera per anar als Cisternons, passant pel cau gran de la Carnisseria. No és aconsellable de seguir-lo si s'és profà, ja que resulta molt perdedor i el garrigar farà molt difícil continuar endavant, o bé fins i tot recular.

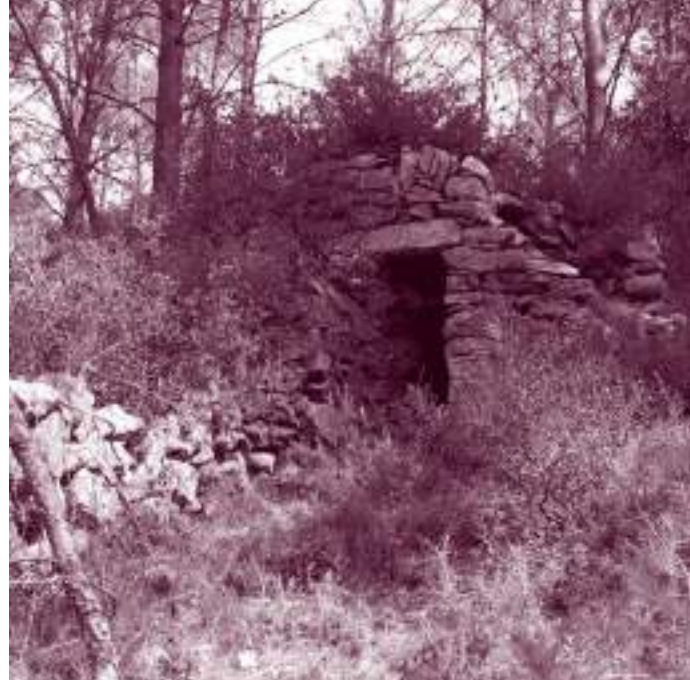
Seguint pel camí marcat abans, i a una vintena de metres més, sempre per ponent, es veu una clariana a la vegetació i que resulta ser l'accés al cau petit de la Carnisseria. Com la majoria de caus, té forma de mitjó i de curta tirada.

Seguint un centenar de metres més, es troba, a banda i banda del camí, un forn de calç per ponent i la seva pedrera a l'altra banda. Aquesta, pel costat nord, mostra una obertura que va sortir amb l'extracció de la pedra i que ara es coneix com el cau d'en Joan Falgàs. No cal entrar-hi; fins i tot pot resultar perillós.

A una cinquantena de metres més al sud, es troba una altra cruïlla per l'est i que no és més que una altra drecera cap a la Torre Ponça. Uns 100 metres endavant, el camí decanta bruscament cap a l'oest. Ens trobem al clot d'en Verdolaga.

▲ Entrada del cau petit de la Carnisseria

▲ Barraca a l'oest del Puig del Mustinyà

A cosa de mig quilòmetre, es troba la cruïlla de camins de l'anada de la Ruta del Vent. Aquest sector nord, abans es coneixia amb el nom de les barraques de n'Aloi, ja que se n'hi troben unes quantes, malauradament totes elles ara esfondrades.

Ara, el camí fa una forta baixada per pujar més endavant. És la part de més desnivell de la ruta. Mentre es va baixant, pel costat nord es veuen grans eixarts i restes d'alguna barraca malmenada. És el puig d'en Verdolaga. A la part més baixa del camí es troba el còrrec del Mustinyà, amb el seu pou folrat de pedra, a uns 60 metres cap al nord.

Mentre es va pujant pel fort pendent, el puig que es va vorejant guarda restes d'antigues finques, una barraca de les quals, encara ara, es mostra en perfecte estat de conservació.

Al llarg de mig quilòmetre, el camí es mostra pla i de bon transitar. El proper trencall seria per entrar al camp d'en Busqueta, lloc per on ja es va passar al camí d'anada.

A uns pocs centenars de metres més ençà, el camí torna a fer una forta i llarga baixada al final

de la qual es troba la cruïlla que es va agafar a la ruta d'anada, molt estreta entre un eixart i un marge.

El camí pla acaba a poc més endavant amb la barrera que impedeix el pas de vehicles motoritzats i que marca el final de l'itinerari.

Aproximadament, en tota aquesta ruta s'ha caminat uns cinc quilòmetres, tots de molt bon fer i amenitzats per plafons indicatius a cada contrada.

▼ Forn de calç d'en Busqueta

▲ Pou del Mustinyà

La Festa Major de Sant Genís

▲ Els gegants vells a la plaça de la Vila. Anys 40. Foto: CdD del Montgrí, les illes Medes i el Baix Ter.

D'entre totes les celebracions que es fan al llarg de l'any en una població, n'hi ha una que sobresurt, que és la "pròpia", la festa major. A Torroella la gaudim cada 25 d'agost i està dedicada al patró de la parròquia, sant Genís.

Escriu **Enric Torrent**

Sant Genís d'Arlés va ser un màrtir de la segona meitat del segle III o de la primera del IV. La seva devoció es va estendre ràpidament i va entrar amb força a les nostres contrades abans del segle X. I a les comarques gironines, el culte hi va arrelar molt extensament.

Tot i que l'advocació a sant Genís, en la nostra parròquia, té origen medieval, la celebració d'una festa dedicada al patró és molt més moderna. No en tenim constància documental fins al segle XIX. En els llibres muni-

cipals que conservem dels segles anteriors s'hi anoten despeses per a festivitats que tenen lloc a la vila, com el Corpus (quan es feien sortir els gegants); o, a partir de la demanda que es fa al Papat perquè nomeni santa Caterina com a patrona (1649), sí que també trobem anotades en els llibres del clavari pagaments per una festa a l'ermita. En canvi, és estrany que no trobem cap pagament específic per a la Festa de Sant Genís.

En general, se situa l'origen de les festes majors a l'edat mitjana, però com una festa religiosa i familiar. Potser això podria indicar

que l'autoritat civil (la universitat/ajuntament) no hi "participés" com a òrgan i, per tant, no tenim dades econòmiques de la seva celebració. En llibres d'actes del segle XIX es fa constar que "la corporació és convidada a assistir als actes religiosos amb motiu del patró".

El ritual religiós i els goigs de sant Genís

Com la majoria de festes tradicionals del nostre calendari, la de Sant Genís tenia una forta vessant religiosa. La litúrgia començava la vigília del sant, quan es resaven les primeres vespres. "Després hi havia l'ofici de lectures, laudes, la prima, la tersa, la sexta, la nona, les segones vespres i les completes, un repertori litúrgic que ara ja només resen religiosos i alguns capellans", explica Josep Riera, col·leccionista de goigs.

La pregària de les hores començava amb el goig del sant, una composició poètica, de caràcter popular, que solia narrar la vida del sant i que es cantava de forma col·lectiva dins l'acte religiós per donar gràcies o demanar salut física o espiritual a la comunitat. Malgrat que ara hi ha goigs impresos a tot color, abans eren fulls solts impresos en una sola tinta i amb una composició tipogràfica amb poques variants: una orla –formada amb elements tipogràfics o bé dibuixada– que emmarcava el títol, el text, la imatge de l'advocació i la música.

Els més antics i els únics que s'han trobat de sant Genís són amb la lletra de mossèn Viver, música de Salvador Dabau i ornat de Joan Pericot. La seva primera edició és del 1949 i parla del naixement del sant, la relíquia del sant i de quelcom que va marcar molt mossèn Viver, “la persecució religiosa durant la guerra civil”.

Els goigs es van arribar a cantar fins a tres vegades durant la festa major. Les vespres de la vigília, l'ofici del matí i per tancar la processó de la tarda que es feia amb motiu del sant. “Ara es canten en les primeres vespres i a

l'ofici del matí, quan s'acaba la missa i es fa la veneració de la relíquia.” Abans, la veneració tenia lloc entre les primeres lectures i l'eucaristia i només es cantaven dues estrofes inconexes dels goigs al final. A inicis del 90 això va canviar. Ja s'havia suprimit la processó i Pere Castells i Eduard Vinyes, sortint de missa, comentaven que era una vergonya que es fes tanta propaganda dels goigs de sant Genís i que només es cantessin dues estrofes sense solta ni volta en tota la festa, que per un cop l'any que es cantaven, no entenien per què no es cantaven sencers. En Josep Riera els va sentir i va transmetre aquell sentiment al rector, mossèn Miquel Bosch. I aquest, tot

estranyat, li digué: “Vols dir que la gent aguantarà això de cantar els goigs sencers?” L'any següent ho van provar i quan el capellà va entrar a la sagristia al final de la missa, digué a en Josep: “Noi, he quedat parat, el poble cantava amb una afició! Resulta que els únics que ho hem trobat llarg hem estat els capellans.”

Tanmateix, al llarg del segle XX, la festa major es fa “gran”. La celebració religiosa continua essent un moment primordial; però, a més de la reunió familiar, tot el poble actua com una comunitat i organitza actes festius i d'esbarjo; ara, la festa ja és un identificador de la col·lectivitat, que es mostra als forasters que vénen en aquestes diades.

▲ Les diverses impressions que s'han fet dels goigs de sant Genís. Foto: Sílvia Yxart.

La importància de la festa en la comunitat

Escriu **Jordi Reynés**

La festa en el seu concepte més ampli suposa el moment perfecte perquè els valors universals de la cultura avancin. La festa és el pretext ideal per al coneixement, la creació, la cohesió social, la vertebració de municipi, la sensibilitat, la inquietud i el respecte entre persones. La festa, a més, ofereix el marc idoni perquè les persones reforcem el nostre sentiment de pertinença a una comunitat i perquè la nostra autoestima com a poble avanci. Totes aquestes coses que fan possible la festa adquireixen sentit a partir de la participació de la població.

Les festes són un indicador de la salut cultural d'una comunitat. Per sort, culturalment, Torroella conserva un bon estat de salut. No en va, al llarg dels anys, la vila bella s'ha

cuidat i ara gaudeix encara d'una bona salut pel que fa al seu dinamisme cultural. Urgeix una redefinició en tots els àmbits de quin és el model cultural que volem continuar com a poble, però aquest és un altre tema que ara no tractarem, no per manca d'interès o necessitat, sinó més aviat perquè és un aspecte que, en cas d'abondar-se, serà llarg, complicat i apassionant.

Els fonaments de la Festa Major de Torroella són les entitats del municipi que proposen, organitzen i porten a terme una part molt important del programa. Enguany són prop d'una trentena d'entitats locals les que, d'una manera o altra, han organitzat activitats que conformen el programa de la festa. Això significa que més de la meitat

del programa és proposat i organitzat per entitats locals.

Programar al gust de tothom és molt difícil. En els temps que corren, potser impossible. No és fàcil arribar a tots els públics, gustos, sensibilitats, inquietuds i, a més, quadrar dates amb les necessitats de les diferents entitats que intervenen, calendari, disponibilitats d'espais... Però que no sigui una tasca fàcil no vol dir que no hàgim de posar tots els esforços per aconseguir-ho. Les entitats que fan activitats són coneixedores de la complexitat a l'hora de portar-les a terme. Malgrat les dificultats, sortosament Torroella de Montgrí manté un notable nivell de participació del seu teixit associatiu en el fet cultural torroellenc, i en concret en la seva festa major.

Elements de la cultura popular i tradicional a la festa major

Escriu **Jordi Reynés**

Malgrat el constant canvi que defineix la societat actual i l'aparició de nous formats i noves propostes en el programa de la festa, hi ha elements que es mantenen al llarg dels anys. La gent no hi renuncia i espera allò que és autèntic, natural i genuí. Els elements de la cultura tradicional i popular de Torroella de Montgrí es troben cada any per Sant Genís, amb el foc dels correfocs, amb les sardanes de cada tarda, amb l'imaginari festiu de la cercavila i el ball de gegants del dia de Sant Genís, amb la dansa de l'esbart, amb els tambors de la tamborinada. L'associacionisme, la tradició i el patrimoni festiu són elements clau de la política cultural d'una societat que vol avançar en els valors de la igualtat, el civisme i la llibertat. Les coses més petites, les més senzilles, aquelles que menys criden l'atenció també ens fan avançar com a poble. De nosaltres depèn cuidar-les i entregar-les en bon estat als que vindran.

La sardana

El lligam de Torroella de Montgrí amb la sardana és molt important i, en paraules de Pere Castells al Llibre de la Festa Major de l'any 1958, és per la festa major "quan les viles i pobles de l'Empordà renoven el seu tribut afectiu envers la dansa que nasqué en aquesta terra plena d'harmonia i de beutat". En aquest mateix article, Castells ens explica que, segons l'estudi realitzat per Lluís Albert, Torroella de Montgrí fou el primer lloc on es va ballar la sardana llarga, concretament l'any 1844. La sardana llarga, com a composició musical, té el seu precursor en el compositor Pep Ventura, que la va convertir en una peça musical per ser escoltada i, al mateix temps, en la dansa genuïnament catalana.

Hi ha moments que defineixen el caràcter d'una festa i Sant Genís té en la ballada de «Torroella, vila vella» el dia del patró, un dels moments culminants i imprescindibles de la festa major. Si voleu viure un moment sublim de la Festa Major de Torroella, heu d'anar a les sardanes de la tarda i deixar-vos embolcallar per la melodia de la tenora entre les voltes de plaça.

Cal remarcar que Torroella de Montgrí té avui en l'Associació Sardanista Continuuïtat el millor garant i mantenidor del patrimoni que suposa la sardana i les danses tradicionals i populars catalanes. Així, cada any, per Sant Genís, l'Esbart Montgrí de l'Associació Sardanista Continuuïtat presenta un nou espectacle de dansa que fa les delícies del públic.

Cobla-orquestra

Al llarg de la història contemporània, el que coneixem com a sardana llarga ha acompanyat no només la festa major, sinó també moltes de les celebracions del nostre municipi. La sardana, com a peça musical, està associada a grans compositors com Pere Rigau, Joaquim Vallespí, Vicenç Bou, Martirià Font, però també a les cobles orquestres com Els Montgrins i La Caravana, fundades el 1884 i 1943, respectivament, amb una ingent quantitat de grans músics i excel·lents intèrprets. Però la nostra vila ha tingut al llarg de la seva història altres cobles dedicades exclusivament a la sardana com la cobla d'en Miquel Guich (1850), la Juventut Torroellense (popularment coneguda com Els Barretons), La Lira (altrament coneguda com els Lirons o els Panots). Passada la guerra civil, es refan algunes cobles com La Montgrinenca (1946), Torrebella (1954) o el Foment de la Sardana (1975), avui Foment del Montgrí.

Cap festa major es pot entendre sense la presència en el seu programa de l'actuació de les cobles i les orquestres que han amenitzat les ballades de sardana i els balls de nit de generacions i generacions de torroellencs i torroellenques. Avui, la Cobla Orquestra Montgrins, amb els seus cent trenta-dos anys d'història, continua al peu del canó com una de les formacions musicals de més prestigi al nostre país. I, des de l'any 2015, l'Escola de Música i Dansa de Torroella de Montgrí ha creat la cobla Montgrí Jove formada per músics de l'escola.

El Foc

Joan Soler i Amigó, en el seu llibre *Cultura popular tradicional* (ed. Pòrtic, Barcelona, 2001) ens diu: “Des del segle XVI, la pólvora ha desplegat noves formes festives d'expressió del foc, les festes de foc, en les quals l'esclat lluminós, els raigs d'espurnes, el fum i l'explosió sorollosa adquireixen una rellevància impressionant. Trabucaires i galejadors, diables esgrimint carretilles o petards a la punta de les forques, els plens de la Patum espetegant, guites i dracs vomitant flames... L'ús de la pólvora augmenta l'eficàcia desvetlladora de les forces de la natura, enfront dels antics mitjans de fer soroll –els tabals, els bastons, les campanes, els esquellots o les cassoles.”

Torroella té en els Ducs del Foc -enguany celebren els seus vint anys d'existència- els principals ambaixadors del foc com a element definidor de la festa. El dissabte 24 d'agost de l'any 1996, els Ducs del Foc oferien el seu primer correfooc a Torroella de Montgrí. Però el correfooc ja formava part del programa de la festa, des de l'any 1986, quan els Dracs de la Bisbal d'Empordà hi van fer el primer correfooc. L'any següent el correfooc de la festa va anar a càrrec d'Infern Selvatà i, en els anys posteriors (1987-1995), seran els Diables de Vilafranca que es cuidaran d'aquest apartat.

Així, des de l'any 1996, els Ducs del Foc són els encarregats d'encendre els carrers de Torroella i portar el foc purificador que allunya contratemps, revessos i desgràcies, i ens anuncia l'arribada de la festa major.

Imaginari festiu

La presència de gegants i bestiari en les celebracions populars al nostre país té el seu origen en la institució de la festa del corpus al segle XIV. Així, les processons del corpus van començar a incorporar la representació d'entremesos de la “història sagrada”.

A Torroella de Montgrí, les primeres referències que tenim de la presència de gegants en les celebracions és en les processons del Corpus de l'any 1628, on es documenten una parella de gegants. L'any 1638 es documenta una àliga, i el 1666 un drac.

Amb el pas del temps, els gegants passaran a participar també de la Festa Major de Sant Genís, fins que l'any 1931 surten acompanyats dels capgrossos. Avui, podem dir que gegants, gegantó, capgrossos i drac estan en les millors mans amb l'entitat Amics dels Gegants i dels Capgrossos de Torroella de Montgrí, que són els encarregats de cuidar-se del seu manteniment i divulgació.

La festa major no es pot entendre sense la presència del seu imaginari festiu omplint els carrers de la vila de Torroella de Montgrí el dia de Sant Genís. Cal dir que la cercavila de Sant Genís compta cada any amb la participació d'imatges d'altres municipis i, des de fa molts anys, també dels gegants de l'Estartit, en Xiscu i la Remei. El ball de gegants és un dels moments més importants de la festa major i on els valors universals que ens aporta la festa —cohesió, coneixement i respecte— adquireixen una significança especial.

Gralles, tambors, flabiols i xanques

Torroella de Montgrí és una vila amb una important vida associativa cultural. Els Grallers del Montgrí van començar a fer sonar la gralla l'any 1996, amb l'Àngel Valentí, avi, i el músic Agustí Monguilot, com a padrins de la colla. Des d'aleshores aquest grup ha format part de moltes celebracions del nostre municipi i la festa major és el moment àlgid d'aquesta entitat. De fet, des del moment de la fundació dels Grallers del Montgrí, es fa molt difícil separar els gegants torroellencs del so de la gralla dels Grallers del Montgrí.

Des dels seus inicis els Grallers van comptar amb l'acompanyament de tambors que aportaven ritme a les seves actuacions. Amb els anys es va fundar una altra entitat, els Amics dels Tambors del Baix Ter, que també participen des de fa uns anys en el programa de la festa major, en la cercavila i també en la tamborinada.

Però les cercaviles del nostre municipi no serien completes sense la presència dels xanquers i les Xatis, que amb la seva presència omplen de joia i animació totes les actuacions de grallers i tambors.

Els darrers anys, el flabiol ha reaparegut en les cercaviles del nostre municipi com a acompanyament de les figures de l'imaginari festiu torroellenc.

▲ Sardanes a la plaça de la Vila als anys 20. Foto: CdD del Montgrí, les Illes Medes i el Baix Ter.

Les orquestres de Festa Major

No podem entendre una festa major sense les sardanes a la plaça, una nit de finals d'agost sense el ball amb valsos o un Sant Genís sense Els Montgrins a Torroella. Aires musicals de festa major que al llarg de molts anys han vingut sota el guiatge de les cobles orquestres.

Escriu **Gerard Cruset**

▲ La còbala Els Montgrins tocant al camp de futbol. Any 1974. CdD del Montgrí, les Illes Medes i el Baix Ter.

molts de sons que ens transporten a aquests dies tan especials i ens fan aflorar imatges i records: els goigs a l'església, les sardanes a la plaça, les gralles a la cercavila, els tambors al correfoc, els lluïments de solos a La Sala... i culminant el dia, el ball de nit amb l'orquestra que toca les últimes novetats vingudes de contrades enllà i els pasdobles de tota la vida.

La festa major transcorre a través de molts actes musicals, molts moments que estan sonoritzats per les orquestres i els seus músics, un dels grans protagonistes d'aquestes dates tan assenyalades. Alguns d'ells encara recorden com eren convidats a les millors viandes a les cases dels veïns de pobles i poblets, era tot un privilegi poder acollir-los. Tenir una bona orquestra per a la festa major és senyal de prestigi i que toquin Els Montgrins, La Principal de la Bisbal o La Selvatana és motiu

Relacionat amb la Festa Major de Torroella. "[...] I els resultats que hem obtingut de tan atrafegament són també sempre els mateixos, una sobreexcitació d'estómac i un sobrecarregament de cames, car com ningú ignora, tots els nostres festeigs s'enclouen en dos: menjar bé i ballar millor." (KIK, "Lleus

consideracions sobre nostres festes majors", *Emporion*, núm. 65, 9 de setembre de 1917, p. 2)

La música i la festa són dos elements indissociables que van agafats de la mà. És difícil imaginar-se una festa sense una banda sonora, sense música que l'animi. I la festa major, la gran festa dels pobles, és inconcebible sense música. Hi ha

de saber que aquell poble juga a primera categoria de les festes majors. A Torroella sempre ha estat el 25 d'agost, i Els Montgrins hi toquen les sardanes, el cafè concert i el ball de nit.

Al llarg del segle XX hi ha uns elements lligats al dia de la festivitat del patró que s'han anat conservant i, amb major o menor grau, han perdurat fins als nostres dies en un ordre que es va repetint: seguici d'autoritats cap a l'església, ofici cantat i acompanyat amb orquestra, ball de gegants, sardanes del migdia, cafè concert, sardanes a la tarda, ball de nit. I tots aquests actes interpretats per una mateixa orquestra, cosa que feia que la vida per als músics no fos gens fàcil. Això ens ho recorda l'Eduard Font, a qui se li il·lumina la cara explicant bones vivències: "A les onze del matí ja havies de fer un passacarrers, llavors havies de fer una processó i havies de fer un ofici de missa... i ja anaves cansat del dia abans i encara quedava la nit. I d'aquell poble, un altre i un altre, i molt de temps lluny de la família i de casa!"

Tots els actes de festa major tenen una gran importància i un interès especial, però alguns són molt més recordats que d'altres. No ens podem deixar de recordar de tres moments culminants a la Festa Major de Torroella amb les cobles orquestres com a grans protagonistes. Primer, la ballada de sardanes a la plaça de la Vila el dia de Sant Genís, amb els gegants com a espectadors d'excepció, amb un sol que fa pujar la temperatura i tota la plaça que salta al ritme de *Torroella, vila vella* tocada per la cobla orquestra, que comença una jornada que s'allargarà fins a altes hores de la nit.

Continuant el cafè concert que, tot i que avui dia s'ha traslladat al vespre, encara són molts els que recorden que s'aixecaven ben ràpidament de taula per aconseguir un bon lloc a La Sala per escoltar com l'orquestra interpretava el seu millor

repertori i com cada un dels membres tenia el seu moment de lluïment abans de tancar l'acte amb el solo de trompeta del vals jota.

I per acabar, el concert de nit, el més esperat i singular de la festa, on culminaven tots els festejos de la festa. Potser començava amb alguna peça

de sardana per cridar la gent a la zona de ball, i de seguida es donava pas als ballables de moda, amb els instruments habituals de cada tipus de ball, per després donar entrada als instruments de les noves modes i que, de mica en mica, des dels anys 20, van anar incorporant-se a les orquestres com el banjo, el saxo, el jazz band o el piano.

▲ Cobla Els Montgrins vestits de futbolistes en motiu de la Festa Major, any 1966. Foto: CdD del Montgrí, les illes Medes i el Baix Ter.

▼ La Trinca i el Tricicle a mitjan dels anys 80. Imatges cedides per: Antoni Martí.

Varietats: humoristes i cupleteres

Escriu **Silvia Yxart**

A partir de 1975, segurament coincidint amb la formació de la Comissió de Festa Major, el cartell de la festa major va ampliar-se i, a banda de comptar amb les formacions d'orquestra, sardana i ball habituals, es van incorporar nous espectacles i concerts.

Va esdevenir tota una tradició portar artistes de la Nova Cançó Catalana. Pels escenaris de la vila van desfil·lar Ovidi Montllor, Lluís Llach, Ramon Montaner, Josep Casas, Marina Rossell, Núria Feliu, Guillermina Motta... També es van realitzar espectacles d'humor controvertit de

la Trinca, Huapachà Combo, Tricicle, Santi Sans, Ramon, Cassen, germans Calatrava... i van venir actrius i vedets com Mary Santpere o Carmina Serra... Tampoc podem oblidar el pas del ventríloc José Luis Moreno i els seus ninots, cantants d'èxit com Tony Ronald, conjunts mítics com Pimpinela o músics destacats com Xavier Cugat. Així com la música de les orquestres i conjunts d'èxit del moment com La Plateria, La Salseta del Poble Sec, Els Vàmpirs de Palafrugell... Tot plegat, un recital de noms que dona encara més gruix i excel·lència a la història de la nostra festa major.

La cuina de festa major

La gastronomia és un reflex de la història i la cultura del nostre país. Tot i així, avui, les presses fan que la menja hagi perdut part del plaer inherent i que s'entengui més com un pur tràmit per a la nostra subsistència. No obstant això, hi ha dates que el pes de les tradicions fa que aquestes es mantinguin intactes. I llavors no compta la rapidesa en l'elaboració dels plats ni l'equilibri nutricional, tot això queda en segon pla per abocar-nos a l'excés del ritual atàvic que constitueix l'àpat de festa major.

Escriu **Sílvia Yxart**

Emmarcat dins l'època de la festa, aquest àpat es defineix pel producte de temporada i de proximitat. El que avui destacaríem com una qualitat gastronòmica, abans simplement era una qüestió de sentit comú. La majoria de cases cuinaven amb aviram i verdures pròpies. Ara, les trobem a mercat. Però tant abans com ara, els dies previs a la festa, no hi ha dubte que aquesta s'acosta, perquè un reguitzell d'olors conegudes emergeixen pels carrers de la vila. S'intueix el xup-xup de les cassoles dins les cuines, el llibre de receptes tenyint noves taques d'oli, el davantal brut d'anar amunt i avall... I és que, fins i tot, el menys dotat en l'art culinari o el que de menys temps disposa per a la cuina, se les enginya perquè a taula no hi falti algun dels plats típics de la nostra festa: arròs a la casola,

canelons, pollastre rostit, platillo de menuts, crema catalana, poma de relleu.

Sabors familiars que ens traslladen a celebracions remotes, ja que la festa va lligada al convit, a persones que es troben per celebrar, per compartir uns plats i unes begudes. És la satisfacció i l'orgull de retrobar parents i amics que han marxat fora, i d'obsequiar-los amb els plats que feia la besàvia, que després va fer l'àvia i que ara fa la nostra mare desitjant que un dia nosaltres seguim la tradició i l'estenem cap als nostres fills. Així, generació a generació, aquella gran xarxa familiar contribuirà a escriure algunes pàgines de la nostra història com a poble.

En Vicenç Gumà, fill dels propietaris del Nou Hotel, situat a la plaça de la Vila, al costat del consistori, que més tard passaria a dir-se Fonda Gumà, explica que

els dies de festa major era bastant comú llogar alguna cuinera de més a les fondes. "Els músics de les orquestres venien a menjar-hi." I tot i que no se'ls feia menú de festa, sempre queia algun plat especial, per exemple, pollastre rostit. En Vicenç recorda que aquests dinars es pagaven bé. Però llavors no era habitual que la gent del poble realitzés l'àpat de festa major en algun restaurant. La tradició se celebrava en la intimitat de les cases. I qui sap si potser per això encara hi ha àvies i besàvies de la vila que no recorden la festa tan ama-blement. "Ens fèiem un fart de pensar i poc podíem disfrutar-la", explica la besàvia de la Fonda Mitjà, la Teresa Ferrer Blanch (93 anys), que assegura que per als homes era tota una altra cosa. D'altres, com la mare de la Clara Frau Sagreres (89 anys), eren llogades de cuineres en alguna casa i tampoc podien gaudir-la. La Maria Coll Salleras (103 anys) també recorda que al

▼ La cuina a la Fonda Gumà. D'esquerra a dreta: Joan Gumà, Vicenç Gumà, Lluçia Costa, Catalina "la malaguena" i Maria Clausell. Fotografia cedida per la família Gumà.

seu mas, durant la festa, llogaven cuineres, segurament per poder gaudir-la.

En Vicenç Gumà coincideix amb les persones que han col·laborat amb el seu testimoni a l'Hospital de Santa Caterina que l'àpat més habitual de la festa eren els canelons, el pollastre rostit i les pomes de relleno. "Però amb pomes 'gitanes', rugoses i de pela gruixuda." Tot i així, ell recorda que, de petit, enlloc de canelons, un dia feien arròs a la cassola, "boníssim", i un altre, platillo de menuts amb bolets i crema cremada, o platillo d'ànec o oca amb naps... Eren dies que ningú no s'estava de res. Dos dies abans ja es matava el pollastre i es deixava plomat i net, "perquè per fer els menuts i el relleno era millor cuinar un dia

abans, que sortia més bo"-, explica en Vicenç.

A banda de l'àpat, també era important tot el que girava al voltant de la taula, que sense ser ostentosa, es guarnia quasi com per Nadal. Estovalles, copes i guarniments diversos. "A taula es bevia cava i porró de vi, res d'aigua, aquesta només la prenien els nens i també amb porró!" Les converses, d'entrada més contingudes, a les postres i a la sobretaula, prenien un to més relaxat i entranyable. La festa es gaudia moltíssim, perquè llavors no se'n celebraven tantes i perquè, segons explica en Vicenç, aquelles pomes per al relleno, que eren dures com rocs, cuites eren boníssimes. "Ara ja no se'n troben amb aquell gust de poma

tan intens!" Ni tampoc se'n fan, diu ell, com abans, amb relleno de botifarra dolça.

En Joan Fuster, al *Llibre de la Festa Major* de 1989 lamenta les presses de la cuina actuals i les intrusions estrangeres en els plats autòctons, que desvirtuen el romanticisme de la cuina casolana i obsequia els lectors amb les receptes del menú de festa major de casa seva, herència de la seva àvia materna, la Joaquina Saló i Formatger, gran cuinera llogada en diferents indrets. Tot i que nosaltres, avui, no tenim espai per a tant, des d'aquí us animem a cuinar les pomes de relleno d'en Vicenç Gumà, qui és ben sabut que té bona mà per a la cuina, i a recuperar una part de la nostra memòria gastronòmica.

La recepta

Les pomes de relleno d'en Vicenç Gumà

Ingredients

10 o 12 pomes de relleno, "gitanes", netes i sense pelar

Sucre

Melindros

Esclopets de massapà, especialitat de can Batlle, amb gust d'ametlles i anís

Greix

Aigua

▲ Llibre de receptes familiar d'en Vicenç Gumà. Foto: Sílvia Yxart.

Preparació

Es posa una mica de greix dins d'una safata. S'hi afegeix el sucre i es fa coure fins que es torra i pren un to fosc. Després s'hi afegeix una mica d'aigua i a continuació, s'hi afegeixen les pomes, amb canyella i llimona, perquè vagi coent tot junt. S'hi afegeixen els esclopets de can Batlle (tros de massapà tou fet amb una mica d'anís dins d'un motlle amb forma d'esclops) que, en desfer-se amb el suc, agafava aquell gust d'ametlles i anís del massapà.

Quan les pomes són quasi cuites i queda la meitat del suc, s'espesseix amb els melindros. Sempre segons el gust del cuiner. És important fer-ho tot tapat, perquè així agafa més el gust de tots els ingredients.

Malgrat que es diuen pomes de relleno, no en porten. Es diuen així, perquè antigament sí que es buidaven i es *rellenaven* amb botifarra dolça. I després es posava aigua amb farina dalt per enganxar els taps de la poma. En coure-les quedaven tapats. I tot i que amb el temps s'han continuat fent sense relleno, se n'ha conservat el nom.

Podeu trobar les receptes de l'àvia d'en Joan Fuster al *Llibre de la Festa Major* de 1989.

La comissió de la Festa Major

Escriu **Sílvia Yxart**

Fins al 1975, Torroella de Montgrí tenia comptades activitats de festa major. L'ajuntament pagava una orquestra i alguns empresaris del municipi col·laboraven amb l'organització de balls a la sala del cinema, a can Coll o a l'envelat. En un moment donat, l'aparició de la Comissió de Festa Major va engreixar el cartell de la festa i la va anar definint tal com la coneixem ara. Avui, volem retre un petit homenatge a totes les persones que n'han format part.

▲ Trobada castellera a la plaça de la Vila amb la Colla jove de Tarragona. Any 1993. Fotografia: CdD del Montgrí, les illes Medes i el Baix Ter.

Anys 70

El 1975, l'èxit en l'organització del certamen Ciutat Pubilla de la Sardana, duta a terme per una comissió encapçalada pel músic i representant de l'orquestra Els Montgrins, l'Eduard Font, va engrescar aquella mateixa comissió a organitzar també la festa major. Tot i que avui parlem amb l'Eduard Font i en Cels Sais, que n'era el tresorer, en realitat la comissió estava formada per una cinquantena de persones representatives del poble.

Des del primer dia, els balls, sardanes i espectacles van tenir una forta acollida. "Es va fer una festa com feia anys que no s'havia fet", destaca l'Eduard, i en Cels somriu recordant-ho. Per aconseguir diners, se'ls va acudir convertir el vell camp de futbol (actual parc de John Lennon) en una quadrícula al voltant d'un escenari. "Vàrem

marcar uns quadrats a terra i a cada un hi col·locàvem una taula amb cinc cadires, que es venien com a abonament." Segons conten, "15 dies abans, alguns membres de la comissió passaven amb un cotxe anunciant que es podia sortir a pagar-lo..." Entre el que es guanyava d'aquests i les entrades dels "forasters", ja es cobrien despeses. A banda d'això, també ho muntaven i ho recollien tot. I, un cop acabada la festa, es reunien

per veure com havia anat i per pensar en la vinent. "Foren quatre anys molt joiosos." Generalment hi havia diners de romanent que en Cels guardava al banc i que, fins i tot, servien per col·laborar al amb d'altres activitats del municipi. "Però com passa amb tot, al cap d'uns anys, et cremes i esperes que surti saba nova i nosaltres, el 79, vam decidir que era el moment que se'n cuidessin uns altres", explica l'Eduard.

▼ Representació teatral d'Antígona en motiu de la Festa Major. Anys 70. Fotografia: CdD del Montgrí, les illes Medes i el Baix Ter.

Anys 80

A la primeria dels 80, una nova colla encapçalada per en Martí Bosch donà continuïtat a aquella comissió. Tanmateix, a mitjan anys 80, ningú no volia pagar els abonaments. El 1986, l'ajuntament se'n va cuidar i va cobrar taquilla per alguns dels actes. El 1987, les municipals van posar en Martí Vidal Mañas de regidor de festes i aquest va demanar a la colla del 69 que s'encarregués d'organitzar-la. Eren un grup de joves molt actiu. L'any anterior havien remodelat la sala del cinema i la majoria formaven part d'entitats culturals. Entre ells hi havia la Maria Roura, en Narcís Noguer, l'Ignasi Molina i en Jordi Llenas. Aquest explica que, d'entrada, van intentar convèncer l'ajuntament que tots els actes fossin gratuïts. El primer any no ho van aconseguir, però de mica en mica van anar teixint una nova manera d'entendre la festa. Per agafar idees se'n van anar al Festival de Teatre i Música de Tàrraga, van passar per les Festes de Gràcia, van anar a

▲ Pregó de la Festa Major de 1987 a càrrec de Pasqual Maragall (Alcalde de Barcelona). Foto: Maria Roura.

concerts i festivals de rock... I allò que veien que els agradava, intentaven portar-ho. "El sopar popular neix dels que es feien a les Festes de Gràcia, de fet, volíem fer-lo al llarg del carrer d'Ullà, però quan vam veure que érem 600 persones, ho vam haver de preparar a la plaça." També van introduir el correfoc. "Aquí no se'n feia i el primer any vam rebre moltes crítiques, perquè als botiguers els quedaven els vidres bruts." El que no va arrelar va ser la tomatada popular, que havien importat de València, però en canvi va tenir més èxit el cafè concert a La Sala "amb orquestres tocant a pèl", els recitals de jazz organitzats per Joventuts Musicals, la Nit Jove, el teatre i els espectacles infantils de

l'Associació Rialles, l'autocine que va organitzar el cineclub, les matines i cercaviles amb grallers vinguts de fora (a falta dels de casa), i tot un llarg etcètera...

▲ Espectacle infantil de la Festa Major de 1982, amb el fakir Kirman. Foto: CdD del Montgrí, les illes Medes i el Baix Ter.

23

elMontgrí

Anys 90

El 1989 la majoria de la colla del 69 va plegar i van seguir uns altres, entre aquests hi havia l'Àngela Junquer i en Sergi Roura, que expliquen que, a diferència de la colla anterior, eren una vintena de joves que no es coneixien i que es van fer amics arran de formar part de la comissió.

La tècnica de l'ajuntament era la Sabina Plaja. Al desembre es reunien per preparar el programa, ja que si contractaven els grups abans que acabés l'any, els mantenien el preu de l'any anterior. I com que llavors ja

no es pagaven entrades, els diners provenien del que es feia amb la barra del bar i del que posava l'ajuntament.

Amb els anys es van anar superant. Tothom recorda programes de festa sonats. Com el concert de Sopa de Cabra i Sangtraït de 1989, en què el poble va quedar petit i es va fer curt de tot. I l'any que va venir en Tomeu Penya (1995), que van fer tanta caixa que la Sabina, "perquè nosaltres no tocàvem calés", els va dir que havien cobert despeses, cosa que rarament passava.

També els agradava organitzar el sopar popular. "El pitjor era recollir." Però perquè no fos tan pesat, es reptaven a superar el

temps de l'any anterior i sempre ho aconseguien. Al llarg d'aquella dècada van donar continuïtat al que havien anat introduint els seus predecessors, afegint-hi alguna activitat, com la festa de l'escuma o les gimcanes per a adults. Finalment, el 1996, amb la creació dels Ducs i dels Grallers, els correfocs i les cercaviles van realitzar-los entitats del poble.

Malgrat que la comissió de la festa només rebia un sopar de compensació, asseguren que era un plaer formar-ne part. Tanmateix, un dia van sentir-se exclosos de l'organització, quelcom que va posar fi a la seva tasca i va anar dissenyant el format de festa actual.

La Festa Major de Sant Genís

El dossier

De la nit jove a les barraques

Escriu **Marc Roura**

La Festa Major ha tingut, al llarg dels anys, diversos espais per als concerts i activitats per als més joves per poder gaudir de la bona música i d'un bon ambient. La implicació i col·laboració de la Comissió de Festes o de les entitats i associacions que participen de les barraques ha sigut la clau.

Aquest article vol fer una repassada al que podem anomenar els concerts per als joves de la Festa Major de Sant Genís. Evidentment, no es tracta de fer una llista del centenar llarg de grups que han passat pels diferents escenaris de Torroella

de Montgrí, més aviat repassarem els diferents espais on durant els darrers trenta anys s'han muntat aquests concerts i les diferents fórmules d'organització.

Marcarem el punt d'inici a l'any 1985. Dins la Comissió de Festes del moment i per iniciativa

d'alguns joves que en formaven part, es va programar una nit de concert a la plaça d'Espanya. El grup escollit va ser Huapachà Combo, un dels grups de moda de l'època. Destacaré en aquest punt els dos únics noms, dels molts que podrien sortir, que apareixeran en aquest escrit. En Jordi Llenas i l'Ignasi Molina van ser màxims responsables de l'inici dels concerts per a joves, és per aquest motiu que els anomeno i, sobretot, perquè amb això es vol fer un reconeixement a totes les persones que darrere seu han format part de la Comissió de Festes i de les entitats que han participat de les barraques de la Festa Major fins avui dia.

En aquesta mateixa plaça es van celebrar els concerts, normalment dos grups per nit, fins a l'any 1989, amb un concert memorable amb Sopa de Cabra i Sangtraït. L'èxit de públic va superar amb escreix les expectatives i l'espai es va quedar petit.

A partir de l'any 1990 i amb una Comissió de Festes que s'havia anat ampliant i que encomanava molta energia, la Nit Jove es va passar a celebrar ja amb aquest nom, al camp de futbol de terra de la zona poliesportiva municipal.

Durant aquesta exitosa etapa que va durar fins al 1999, la Nit Jove de la Festa Major de Sant Genís estava marcada al calendari de la majoria de joves de les contrades. Tothom tenia molt clar que el dissabte abans de Sant Genís a Torroella se celebrava una nit molt especial.

▲ Pau Debon i Joan Roca dels Antònia Font al concert de barraques del 2006. Foto: Ajuntament de TdM.

▲ L'antic espai de barraques, darrere els xiprers a tocar de l'Espai Ter. Foto: Rafa Martín.

▼ Cuco de Nou Dits al concert de barraques del 2014. Foto: Ajuntament de TdM.

L'any 1990 van programar Els Pets i durant aquests anys van passar grups com Umpah-pah, Lax'n Busto, Tomeu Penya, Elèctrica Dharma, Ja T'ho Diré o Loquillo (per destacar-ne alguns).

L'any 2000, a l'esplanada on actualment hi ha l'Auditori Teatre Espai Ter, es va celebrar l'última Nit Jove amb aquest format i amb la implicació de les persones que fins aquell moment havien format part de l'exitosa Comissió de Festes. Curiosament en aquest concert també hi van actuar Els Pets, amb La Fundació Tony Manero i el grup local Uaha.

Els anys 1999 i 2000 es va fer una petita programació, a la plaça de la Muralla, espai on s'ubicaven les barraques de les entitats i

associacions. Durant els dos anys següents, les entitats van traslladar les barraques als Jardins John Lennon, on es compartia la programació d'orquestrats al principi de la nit i seguien amb grups més destinats als joves, com Betagarri, Cheb Balowski o Mesclat.

Va ser a partir de la Festa Major del 2003 que es va passar a l'actual format de barraques a la zona de l'aparcament del Riu Ter. Durant aquests anys, la participació i implicació de les entitats i associacions, conjuntament amb la programació musical, han convertit aquesta festa en referència, tothom recorda nits de grans concerts entre els xiprers de les barraques de Torroella. Hem

viscut anys amb una gran aflluència de públic amb grups destacats com Berri Txarrak, The New York Skaa Jazz Ensemble, Antonia Font, La Troba Kun Fú, 08001, Rauxa, AssTrio & Adversaris, The Gramophones All Stars, Teràpia de Shock, Lax'n Busto, etc.

Des de l'any 2014, les barraques s'han reubicat un centenar de metres més apropades al riu en un espai més ampli. El format, però, és el mateix.

Voldria acabar destacant i agraint la quantitat de músics i grups locals que han pujat a aquests escenaris durant tots aquests anys (Cau de Duc, Glaucs, Uaha, Matats, Mind The Gap, Acció, Backwards, i un llarg etcètera de grups i de músics).

Artistes destacats que hi han passat...

2015 Ebri Knight + Medusa Box Montreal 76 + Cala Vento Rokills + Parrak Amparo Sánchez + At Versaris Coalición Kanalla + Chocadelia Internacional	2008 Jaleo Real + Sol Lagarto Nour + Chocadelia Mesclat + Rauxa Mind The Gap + Matats	2000 Pets + Uaha + Fundació Geronación + Tipuaixí Burman Flash + Frenillo de Gauguin
2014 Freedomia + Chocadelia Internacional Glaucs + Nou Dits 9son + Oques Grasses Teràpia de Shock + EAM Planetarium + Homeless Hardooders	2007 Matats + Es rebooster Los fulanos + Rock and Roll Brothers Gazpacho + 08001 La Troba Kun Fú + Mid The Gap	1999 Loquillo + Daniel el Higienico
2013 Backwards + La Troba Kung Fu Acció + Los Fulanos Glaucs + Lax'n Busto Creepy Gentleman + As you want + Acero Intoxicable	2006 Rockzilla + Es Rebooster Vall Folk Ska + Antonia Font Banda Bassotti + Dr. Funkenstein Kabul Babá + Sanjosex	1998 Café Soul + Inspector Tupense + Color Humano
2012 Sanjays + Fundació Tony Manero Acció Festiva + Muyayo Rif Teràpia de Shock + Backwards Fake Electricity Pylon + Middlesex	2005 Frenillo de Gauguin + Free Gees Suite mosquito + Jelly Callahans to Cork Without + Kinky Beats + Dept Costo Rico + New York Skaa Jazz Ensemble	1997 Glaucs + Zitzània + Dr. Calypso
2011 Acció Festiva + Dijous Paella Yacine & Oriental Groove Ensemble + Mr. Kilombo The Gramophones All Stars + Achilifunk The Guixut's + 7-Tis	2004 Uaha + Delighthters Vann de Kul + Topless Berri Txarrak + Os Diplomaticos Fundación + Chocadelia	1996 Elèctrica Dharma + Ja t'ho diré
2010 The Backwards + Le Croupier Acció Festiva + Tosca Brava Burman Flash Asstrio + At Versaris Matats + Selva Sur Los Niños de los ojos rojos + La Máquina	2003 Habeas Corpus + Obrint Pas Burman Flash + Dusminguet Los Hermanos de Rocco + The Country Machine	1995 Tomeu Penya + Tradivarius
2009 Matats + Kaponata Hen Radical Animal Beats + Sol Lagarto D'Callaos + Jaleo Real Talco + Pepper Pots	2002 Calypso + MyTips + The Last Hope Obrint Pas + Cheb Balowski + DJ Maldito Frenillo de Gauguin + Mesclat	1994 Umpah-Pah + Dr. Calypso
	2001 Ke Rule + Tràfic La Suite + La Banda del Surdo Betagarri	1993 Santi Arisa + Lax'n Buxto
	2000 Pets + Uaha + Fundació Geronación + Tipuaixí Burman Flash + Frenillo de Gauguin	1992 Cau de Duc + Ocults + Kitch
		1991 Sangtrait + Umpah-pah + Cau de Duc
		1990 El Pets + Bars + Sui Generis
		1989 Sopa de Cabra + Sangtrait
		1988 La Madame - N'Gai N'Gai
		1987 Rebeldes + Detectors
		1986 Bars + Double Double
		1985 Huapachá Combo

La fira d'atraccions

Escriu Jordi Reynés

La fira d'atraccions o els “cavallitos” ha tingut molta importància per a la festa major. Segurament seria difícil entendre la Festa Major de Sant Genís tal com l'hem conegut fins avui sense l'espai dedicat a les atraccions de la fira que, al llarg dels anys, ha anat canviant d'ubicació.

Hi ha atraccions de la fira de la festa que van venir a Torroella durant dècades i que formen part de la memòria col·lectiva. Josep Fuster Ribas, en l'article “La festa, els firaires i les atraccions a començament dels anys seixanta” (*Llibre de la Festa Major 2015*), descriu amb detall les característiques d'algunes d'aquestes atraccions emblemàtiques com els salons de tir, la pesca de la tortuga, les populars barques d'en Jaumet, la parada de la rateta, els *cavallitos*, la parada de les anelles i els autos de xoc.

A finals dels anys setanta del segle passat, la fira s'ubicava a la plaça dels Dolors, però l'espai quedà petit per la quantitat d'atraccions i es tornà a canviar la seva ubicació a l'aparcament de la carretera de l'Estartit, proper a la plaça del Lledoner.

Cal dir que, al llarg del temps, la fira ha tingut diferents ubicacions, com Fora Portal, la plaça d'Espanya o el passeig de Catalunya.

De petit, recordo el moment d'arribada dels firaires a Torroella com un esdeveniment a la part final de les vacances d'estiu. L'arribada dels vehicles de gran tonatge, el procés de muntatge de les diferents atraccions, els estalvis invertits als autos de xoc, la parada de tir i les curses de camells. Per a la mainada de Torroella, la fira era un moment molt esperat, i podríem dir que la festa major la vivíem intensament anant amunt i avall de les diferents atraccions que hi havia instal·lades.

La professió de firaire ha anat canviant molt amb el temps a causa de diferents aspectes que giren entorn el gremi. La legislació

en matèria relacionada amb les atraccions (grans i petites) i casetes de menjar ha evolucionat molt durant les darreres dècades. La crisi econòmica viscuda els darrers anys també ha afectat fortament els firaires. Malgrat les dificultats, l'ofici de firaire, en molts casos, ha estat transmès de pares a fills al llarg de diferents generacions. Això és així fins al punt que avui, a Torroella, podem dir que per Sant Genís arriben famílies de firaires que fa més de seixanta anys que vénen. En Josep Fuster, en l'article esmentat anteriorment, fa esment dels cognoms de les famílies de firaires amb més tradició a Torroella, com els Azón, Juncà, Vizcaíno i Jofre. Podríem afegir-hi els Planas, Chavero, Fernández, i altres que segur que ens deixem, que amb el seu treball i el seu ofici han fet possible que Torroella tingui una festa major més lluïda i divertida.

▼ Atraccions a la plaça d'en Bellido l'agost de 1944. Foto: Cdd del Montgrí, les illes Medes i el Baix Ter.

La festa major ara

Escriu **Jordi Reynés** Fotos: **Arxiu de l'Ajuntament de Torroella de Montgrí i Rafa Martín.**

Les coses no passen perquè sí. Passen perquè les persones volen que passin. L'essència de tot és en les persones, en el poble, en l'ésser humà. Invertim esforços a construir, fer, proposar, emprendre, canviar i transformar allò que no ens agrada. Fem-ho en sentit positiu. Sabem fer-ho, ho hem fet i ho continuarem fent en el futur.

La Festa Major de Sant Genís ofereix una àmplia programació que aplega diferents disciplines que van des de la música, el teatre, la dansa, la cultura tradicional i popular, fins a l'art i d'altres. Pel que fa als espais, es dona la circumstància que, des de l'any 2003, hi ha dos focus musicals: l'un als Jardins John Lennon, amb les orquestres que ofereixen els concerts i balls de festa major, amb la presència d'un públic d'edat adulta, i l'altre, al Tamariuà, amb la programació musical de les barraques i un públic majoritàriament jove. La programació de la festa major tracta d'arribar al major nombre de públics possibles, fet que no és gens fàcil sobretot tenint en

compte la realitat d'una societat en constant moviment i canvi.

La societat es va transformant, els gustos de la població són molt diversos, fins i tot en una mateixa franja d'edat; el públic familiar és un grup que cal tenir molt en

compte a l'hora de programar; els hàbits de la gent jove han canviat molt els darrers anys, i l'associacionisme formal i el no formal reivindiquen noves maneres de participar i de ser presents en la presa de decisions. Tots aquests elements defineixen la complexitat a l'hora de programar la festa major i oferir una proposta que sigui atractiva. En aquest objectiu, l'ajuntament ha fet un esforç per acostar-se a totes aquestes inquietuds, oferint espais de trobada on entitats i ciutadania puguin participar en la definició d'un programa que sigui proper al conjunt de la població.

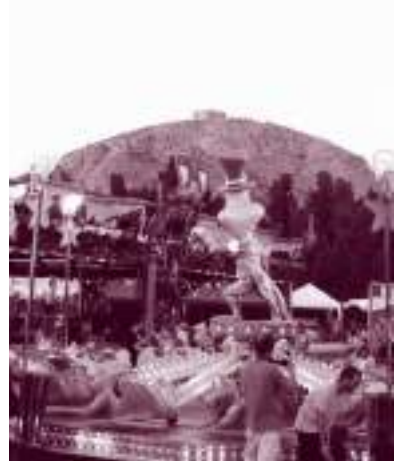
El dossier

La Festa Major de Sant Genís

La Festa Major de Sant Genís

CIU

Gràcies i fins aviat

Han fet més o menys 5 anys de la nostra arribada al govern per segona vegada a l'Ajuntament de Torroella de Montgrí i l'Estartit després de presentar-nos aleshores com a CIU, avui Partit Demòcrata Català. Fa 5 anys ho vàrem fer en unes circumstàncies complicades pels motius que igual molts de vosaltres recordareu i veníem després d'estar al govern durant els anys 2003 fins el 2007 i que no va ser possible continuar els anys 2007 fins el 2011 tot i ser la llista més votada. Malgrat totes les adversitats dels anys 2007 fins al 2011 i les setmanes prèvies a les eleccions del 2011, considerem que vàrem formar un molt bon equip humà que ha demostrat que volíem i volem treballar pel bé del nostre municipi i tota la seva gent, sempre per l'interès general de tothom i sense fer cap mena de discriminació per raó de nacionalitat, raça o religió.

A nivell de partit sempre hem assumit els reptes de presentar-nos amb molta il·lusió i amb unes elevades càrregues de responsabilitat pel que implica assumir responsabilitats com regidories claus i estratègiques pel nostre Ajuntament i l'Alcaldia. El nostre grau de complicació i implicació ens ha portat sempre a realitzar sempre com a mínim el 90 % dels nostres compromisos electorals. Quan estem al govern es nota el canvi en el funcionament del dia a dia posant sempre el bon nom del municipi de Torroella de Montgrí i l'Estartit allà on es mereix. Aquests darrers 5 anys s'han fet un munt de coses que ens fa estar molt satisfets de la tasca que hem desenvolupat. Hem sabut portar a bon port i amb molt bona nota aquella teoria de: s'ha de fer més amb menys. Aquesta tasca no l'hem pogut desenvolupar sols els polítics, el gran equip humà de l'Ajuntament han sabut realitzar perfectament les línies de treball que es varen marcar en el seu inici.

Aquests darrers 5 anys al govern hem pogut constatar que la política municipal és una gran escola de la vida. Ens ha ajudat a créixer personalment i com equip humà i valorar la veritable dimensió del nostre municipi, la qualitat humana del personal de l'Ajuntament, de l'equip que ha representat el nostre grup municipal i dels esforços que hi ha al darrera de molts projectes. Ens ha permès estar al costat dels que més ho necessiten i també de millorar les condicions de futur del municipi, entre altres coses.

Ens donàriem per molt satisfet que la nostra dedicació hagi pogut retornar tot el que hem après aquests darrers 5 anys.

Aquests aspectes més de caire personal, el caliu de la gent més propera i sobretot, el balanç de la feina feta, és el bagatge que ara ens portem cap a l'oposició.

Malauradament una moció de censura gens justificada i en contra de la voluntat de la majoria del poble, amb arguments gens objectius i massa subjectius, ha sigut la causa que ens veiem fora de l'equip de govern. Però res més lluny que la nostra manera de ser i de fer es vegi ferida. No podem negar que es una situació desagradable la que ens ha tocat viure, precisament perquè no hi ha motius de prou rellevància i massa personalismes, quelcom que quan tens la responsabilitat de gestionar un Ajuntament, hauria de quedar totalment al marge. Ara ens toca estar a l'oposició i continuarem treballant pel nostre municipi i la seva gent amb la mateixa il·lusió, respecte i sinceritat com hem fet fins ara. Tenim una tasca molt important i es la de fiscalitzar per tal de que el nostre Ajuntament no torni a caure en un pou i en la rutina del dia a dia.

Ens fan fora del govern deixant engegats grans projectes pel bé del nostre municipi i exigirem que es duguin a terme, perquè són projectes vitals de futur com son: millores a la parada de bus, arranjaments de carrers i placetes, desenvolupar façana sud de Torroella, noves instal·lacions esportives, rehabilitació definitiva del passeig del Molinet, nova seu de la Policia Local, obtenir pisos per destinar-los a lloguer social, nou espai jove cultural i arts plàstiques..... Aquests són alguns dels projectes que no només ja tenen fil a l'agulla sinó que alguns ja estaven a punt de fer-se realitat.

Per finalitzar, permeteu que aprofitem l'avinentesa per agrair a totes les persones militants i simpatitzants, als companys del grup municipal que han estat al govern, per la seva confiança i fidelitat durant aquests 5 anys, i a tota la gent del municipi que ens heu mostrat les vostres mostres de suport i ànims.

Moltes gràcies a tothom i com sempre ens posem a la vostra disposició pel que ens tingueu que menester. Fins aviat.

ERC - JUNTS

Present i futur

Fa poques setmanes que tenim un nou govern municipal. Una de les prioritats que ens hem marcat és la recuperació del prestigi perdut, de la bona imatge que els nostres conciutadans, i els qui ens visiten, han de tenir del nostre municipi i de les nostres institucions. Un fet que no és menor en un municipi que és referent culturalment però que també vol ser-ho mediambientalment i turísticament. Tres pilars íntimament relacionats que han de possibilitar la nostra prosperitat futura.

Perquè cal estar amatent al que succeeix en un municipi extens i plural com el nostre, que té la sort de disposar de sectors econòmics diversos: agricultura, serveis, indústria, comerç i turisme. Un desenvolupament econòmic que ens permet generar un benestar que volem fer extensiu a tota la població i que ens permet atendre les necessitats socials que tenim, que són moltes en acció social, habitatge o pobresa energètica. No deixarem d'atendre aquestes necessitats. Les persones estaran al centre de la nostra actuació política.

I al costat de la promoció econòmica, un suport decidit a l'educació, la cultura, la joventut, la salut i l'esport. La zona esportiva és un projecte emblemàtic que genera consens entre els grups d'aquest ple però que necessitarà de planificació, decisió, negociació i recursos econòmics suficients. Perquè estem fermament convençuts que una vegada assolits els equipaments bàsics en l'àmbit de l'ensenyament, la sanitat i la cultura, és l'hora de l'esport. Una pràctica esportiva que també és política en els àmbits de la joventut, la salut i l'educació.

Si la zona esportiva municipal és una prioritat, altres projectes de municipi com la biblioteca de l'Estartit, el centre d'interpretació de les Illes Medes al port en el marc del Parc Natural del Montgrí, les Illes Medes i el Baix Ter o el passeig marítim tindran un impuls decidit pel nou govern.

I tot plegat ho tirarem endavant reduint progressivament l'endeutament municipal (fins a un 64% a final de mandat) i ajudant les famílies i emprenedors abaixant la pressió fiscal. Així, rebaixarem la taxa d'escombraries almenys un 10% en el present mandat.

Pel que fa a l'administració pública, apostarem per fer passes decidides en transparència a tots els nivells, comunicació institucional, participació ciutadana en la presa de decisions i promoció de la destinació turística Torroella-Estartit-Illes Medes, com a destí sostenible i accessible.

Encetem una nova etapa en la gestió global del municipi. Una etapa de consolidació de la nova realitat administrativa amb un Ajuntament de Torroella de Montgrí i una EMD de l'Estartit que en aquest mandat caldrà ajustar, modular i posar a punt. Lluny de tòpics, personalismes i individualismes. Amb un estil nou, diferent i amb l'objectiu de donar servei als ciutadans i afrontar els reptes del municipi en el seu conjunt. Aquesta és l'oportunitat que tenim al davant.

Ens hem de proposar ser competitiu en tots els terrenys. Aquesta competitivitat, al segle XXI, està estretament lligada amb la sostenibilitat. I en el cas de Torroella de Montgrí i de l'Estartit, mantenir alts estàndards de qualitat està lligat a la preservació del nostre entorn natural i el patrimoni cultural. Amb un ús responsable dels recursos naturals, l'avaluació permanent de l'impacte ambiental de les activitats i el desenvolupament d'un urbanisme sostenible i mediterrani. Per a un ajuntament, com per a qualsevol família, negoci o empresa, estar parat és anar enrere. Us proposem que caminem junts.

No cal dir que el compromís nacional de l'Ajuntament continuarà inequívocament al servei del Parlament, del Govern i del President de la Generalitat de Catalunya en aquest tram final del camí cap a la independència de Catalunya.

Des d'aquí volem agrair la generositat de tots els grups municipals que conformen el nou govern. De la mateixa manera que estem segurs que sabrem bastir ponts amb els grups de l'oposició a l'hora de encarar els grans reptes municipals. Perquè és l'hora dels grans acords, sòlids, fermes i de futur, demostrant seny i capacitat de diàleg.

Voluntat de canvis

El mes de juliol del 2016 serà recordat a Torroella de Montgrí per celebrar-se la primera moció de censura contra alcalde. No és una circumstància agradable però el deteriorament polític que hem viscut l'últim any havia portat a una situació límit que calia capgirar. Fruit de les converses posteriors a la sortida d'ERC-Junts de l'equip de govern municipal s'ha arribat a un pacte entre Esquerra, UPM i l'EST. Hi ha voluntat de les tres formacions, o quatre, si s'hi incorpora la CUP, de fer un equip de govern sòlid, transversal i seriós que tiri endavant molts dels projectes que s'havien encallat els últims mesos. I també volem, des d'UPM, contribuir a reduir la tensió política que ha arribat a nivells preocupants els últims mesos i que no ajuda gens als nostres conciutadans.

Durant el ple de la moció, el cap de llista d'UPM i ara primer tinent d'alcalde, Jordi Colomé, va resumir els motius pels quals era necessari fer canvis a l'equip de govern i va exposar els motius pels quals els regidors d'Unitat i Progrés Municipal han tirat un pacte amb ERC-Junts i l'EST. Aquesta és la seva intervenció:

"UPM sempre ha tingut vocació de govern. De fet, la gran transformació històrica del nostre municipi durant aquesta etapa d'ajuntaments democràtics l'ha fet gent d'Unitat i Progrés Municipal.

Fa un any, UPM estava preparada per tornar a liderar un projecte que, davant la complicada aritmètica dels resultats electorals, vèiem com a la millor solució per tirar endavant un municipi que mostrava preocupants símptomes que havia perdut pistonada. Havíem deixat de ser referència comarcal, s'havia instal·lat un sentiment generalitzat de pessimisme respecte a l'acció de govern i només apareixíem als diaris per picabaralles internes o notícies negatives...

Durant aquest any, hem intentat fer una oposició seriosa i constructiva, conscients que el fràgil pacte entre Convergència i ERC tenia els dies comptats, però sense voluntat de posar pals a les rodes.

Massa diferències personals, massa diferències polítiques i, sobretot, massa diferències per definir un model municipal aglutinador, seriós i de futur.

Amb el trencament del pacte, UPM s'havia convertit en actor necessari en qualsevol nova fórmula de govern. Tan els regidors, com la gent del secretariat i l'assemblea d'UPM érem conscients que després d'un any perdut, no ens podíem entretenir en interminables negociacions. Al contrari, havíem de buscar un govern fort, estable i seriós que torni a donar a Torroella i a l'Estartit l'impetuosa necessària.

Hem renunciat a demanar l'alcaldia sabent que aquesta petició podria haver tornat a frenar o a fer fracassar les negociacions i, per contra, hem apostat per tenir un paper determinant en un nou govern.

Per a un poble, una moció de censura no és agradable, però és una eina democràtica i legal que es pot utilitzar quan s'arriba a una situació extrema. Senyor Cerdó, hauria de pensar què ha fet malament perquè 11 de 17 regidors avui li presentin una moció de censura per apartar-lo del càrrec.

Des d'UPM creïem en buscar el millor govern possible per a fer funcionar el municipi el que queda d'aquesta legislatura, i això és el que hem buscat. Hem considerat que aquesta opció era la millor per als nostres pobles i treballarem durament per confirmar que hem pres la millor decisió.

Aquest és el nostre compromís i esperem que ben aviat se'n comencin a veure els resultats. I vagi per descomptat que és una acció política legal i que no amaga ni revenges, ni qüestions personals contra el senyor Cerdó o la resta de regidors de Convergència.

Només volem explicitar el compromís dels regidors d'UPM per fer avançar el municipi, treballar dur en aquest nou govern, buscar fórmules que millorin la salut democràtica dels nostres pobles i intentar recuperar el temps perdut.

Intentarem realitzar moltes de les propostes que portàvem en el programa electoral i que considerem que poden suposar un benefici i una millora pels ciutadans del nostre municipi.

Tanquem una etapa i n'obrim una de nova en la qual convidem a participar-hi i implicar-s'hi quanta més gent millor.

Desitgem molta sort al nou alcalde, Josep Maria Rufí, i confiem que el senyor Cerdó ens faci una oposició constructiva que contribueixi a millorar l'acció de govern."

Alliberem espais, construïm futur

A Torroella sempre hi ha hagut la sensació compartida de la manca d'espais alternatius comunitaris on tot tipus d'entitats i persones poguessin desenvolupar els seus projectes de forma autònoma o, simplement, tenir la possibilitat de trobar-se i compartir el temps col·lectivament.

Per aquesta raó diferents veïnes de la vila vam alliberar un espai el passat mes de maig al carrer Sant Agustí, número 1, conegut com El Frontón i ara rebatejat com a CSA L'Obrador. Fins llavors, havien estat edificis abandonats, bruts i en un procés de degradació constant. En l'actualitat són edificis nets i reformats, plens de vida i activitat.

És un espai autogestionat que funciona de manera horitzontal i assembleària. Treballem perquè sigui un lloc integrat en la vida de Torroella i del seu veïnat, que sigui motor dinamitzador d'aquesta, que ajudi a fer poble i a teixir xarxa. A més, L'Obrador també és un espai de transformació social i de construcció d'alternatives al capitalisme, al racisme, al patriarcat i als espais d'oci consumistes i sexistes a què estem acostumats. Finalment, també és un indret on es porten a terme activitats culturals i de foment del sentit crític.

En aquesta línia, d'ençà de la inauguració s'han portat a terme diferents activitats com, per exemple, un taller de petanca gestionat pel Club Petanca Montgrí, concurs d'allioli, taller de begudes de la terra, cinema a la fresca, dinars populars, tallers infantils, debat sobre el feminisme a càrrec de Malapècora, taller "La família i el gos" a càrrec d'Empordà Caní, festa Reggae, recital de poesia, taller per aprendre a jugar a la botifarra, etc.

Per portar a terme aquest projecte no depenem de les diferents institucions públiques, perquè no volem rendir comptes a ningú i no som cap empresa destinada a obtenir beneficis. L'Obrador, per tant, no és un espai on es faci política en el sentit partidista, però entenem que la vida és política i la nostra tasca és compromesa amb polítiques d'igualtat i en la transformació de les actuals relacions de poder.

Tanmateix, el nostre projecte es troba en un procés imminent de desallotjament ja que els propietaris de la finca, fons d'inversió europeus, la volen dedicar a l'especulació immobiliària. Però la nostra intenció, per tal de garantir tota la feina feta i la que podem continuar fent, és aturar el desallotjament.

Som conscients que tot això no ho podem fer soles, i és per això que convidem a tothom que estigui interessat a sumar-se al projecte. L'Obrador és tot això i pot ser molt més. Construïm-lo entre totes!

LEST

Temps de canvis

Fa pocs dies vam viure una situació excepcional al nostre municipi: la presentació d'una moció de censura que provocava un canvi de govern.

Fa poc més d'un any, passades les eleccions municipals, el nostre grup va estar treballant en la concreció d'un acord de govern amb els grups de CIU i UPM. Aquest acord el va trencar el grup de CIU al darrer moment, justificant la ruptura en una suposada "trama" entre LEST i UPM per prendre l'alcaldia a CIU.

La realitat era una altra de ben senzilla que fa pocs dies explicava el cap de llista de CIU: els cants de sirena d'ERC-Junts que els permetia mantenir l'alcaldia, tot i haver de renunciar a un govern estable. Així doncs, es va optar per un govern de minoria entre CIU i ERC-Junts i que ha tingut data de caducitat ben aviat.

La presentació d'una moció de censura és una idea que ja ve de fa temps. Els grups que fins ara érem a l'oposició i que conformàvem la majoria, vam estar treballant en comú durant diversos mesos per tal de presentar-la, en vistes de la situació existent: els dos socis de govern no s'entien i tampoc hi havia una voluntat real de buscar sinèrgies i complicitats amb els diferents grups de l'oposició.

Aquella moció de censura no es va poder concretar, però la ruptura entre CIU i ERC-Junts ens va dur a una nova realitat. Ambdós van intentar formar govern, i va ser ERC-Junts qui finalment va arribar a un acord amb UPM.

És en aquest moment quan el nostre grup va manifestar la voluntat de formar part d'aquest nou govern. No ens pertocava escollir qui havia de ser l'alcalde, sinó tant sols veure si el nostre grup tenia encaix dins d'aquest equip. Després de diverses trobades es va arribar a un acord que creïem bo per a tots els grups que participarem d'aquest nou govern, i que comportarà una estabilitat del tot necessària al nostre Ajuntament.

LEST ha criticat la gestió del govern de CIU i ERC-Junts perquè no hi havia una voluntat real de treballar amb l'objectiu d'afavorir el bon funcionament de l'EMD de l'Estartit. Comissions bilaterals inoperatives, manca d'interès en solucionar les mancances o incongruències que la posada en marxa de l'ens ha posat en evidència respecte la memòria o el conveni aprovats, i poc compromís per tal d'aconseguir una bona sintonia entre Ajuntament i EMD. La situació de la resta del municipi no era millor: els dos socis de govern no compartien la idea del que havia de ser el pressupost municipal, ni de com s'havien de desenvolupar les inversions de mandat.

L'acord de govern entre ERC-Junts, UPM i LEST fa possible iniciar una nova etapa de relacions en què, estem convençuts, ambdues parts sortiran reforçades donada la voluntat de tots d'aconseguir sinèrgies entre els dos ens i resoldre els temes abans esmentats i que fins ara han estat objecte de crítica.

Confiem que es dugui a terme un replanteig dels 3 anys de legislatura que tenim per davant.

En la distribució de tasques i regidories, el grup de LEST serà qui gestioni l'àrea de Turisme i Platges, una tasca que iniciem amb moltes ganes i il·lusió.

Si bé ja ens trobem a meitat de la temporada turística, esperem poder resoldre els temes més imminents i conèixer de primera mà la realitat de la nostra destinació.

Com dèiem al principi, ara toca un temps de canvi. Un temps d'adaptar-se a la nova realitat de la política, que obliga a pactes de tres o fins i tot de més socis, en que cal molt diàleg i voluntat de consens per tal d'arribar a acords. Aquesta serà la línia a seguir pel nou govern, sense pensar en etapes passades i mirant endavant, en positiu i amb ganes de millorar el nostre municipi.

LEST sempre ha tingut uns objectius clars, que són els que un cop més ens han fet voler formar part del nou govern: intentar complir amb el nostre programa electoral i dur a terme el màxim nombre possible de punts dels que s'hi recullen. Volem que l'EMD funcioni i que funcioni el millor possible. Volem que l'Estartit tingui veu dins l'Ajuntament, i volem que els nostres veïns i veïnes, visquin on visquin dins del nostre municipi, creguin que la nostra ha estat una bona gestió municipal.

Volem acabar agraït a tots els companys i companyes de LEST el seu suport incondicional en aquesta nova etapa igual que ens l'heu donat en les etapes anteriors. Gràcies pel vostre compromís i per dedicar el vostre temps a assistir a les assemblees, a ajudar-nos, a aconsellar-nos, i sempre oferint-nos la vostra plena confiança. Estar envoltats de gent compromesa és un bon motiu per intentar fer-ho cada dia millor. Gràcies a totes i tots.

COET

Pokémons i polítics

Com molt bé sabeu, ara està de moda jugar al Pokémon Go. És un videojoc per a mòbils on els jugadors han de capturar, lluitar, entrenar i intercanviar Pokémons virtuals que apareixen en el món real.

L'altre dia, abans d'entrar al Ple d'investidura del nou alcalde vaig sentir una conversa entre dos fans del joc i de la política municipal:

- I ara quin Pokémon tens?
- Jo, el Pokémon Hosétot. I tu?
- Jo, estic entrenant al Pokémon Netipolít que és l'evolució del Pokémon Pollastre. Segur que és més bo que el teu.
- Doncs et faig un combat a veure si el teu Pokémon guanya al meu, però pensa que també tinc al Pokémon Palomino.

Al cap d'un minut:

- Ostres, estem força igualats, així que m'ajudaré dels Pokémons Subaquàtics, els del temut entrenador Genidelmal.
- Això no s'hi val! Així que amb l'habilitat Pokémon que tinc, faré que el teu Pokémon Palomino m'ajudi a mi, li donaré de tot!
- Tranquil que ja veuràs com no pots. El Pokémon Hosétot està entrenat per enganyar i mantenir als seus Pokémons al costat.
- Doncs ara jo faré l'evolució del meu Pokémon Netipolít al nivell 3: Pokémon Rabiós.

I així mateix va ser com va anar el «combat» de l'altre dia, ni més ni menys.

Mercadeig per guanyar la partida

Per primera vegada al nostre municipi s'ha fet una moció de censura. Hem pogut veure, una vegada més, un mercadeig amb els vots dels ciutadans i un espectacle d'intercanvi de cromos, on la raó de tot aquest joc ha estat la gran il·lusió del sr. Rufí per tornar a ser alcalde, passant per sobre de tot i de tothom. Ha gestionat una estratègia impecable, premeditada des de feia molt i molt de temps. Fins i tot, per complir el seu pla amb èxit, ha tingut al nostre municipi amb desgovern durant tot un any.

Per altra part, UPM ha venut als seus socis de Més per l'Estartit, pactant una moció amb LEST i atorgant-los-hi més poder que mai. Per contra, LEST també s'ha venut al principal enemic de l'Estartit, ERC, simplement per poder cobrir els seus interessos. Ja veieu que tot són intercanvis, com si es tractés d'una partida de cartes. Aquest tripartit serà com un farol.

Referent als sous, tornem a comprovar com puja la despesa dels polítics aproximadament un 4%. I a més, ara tindrem un alcalde que tindrà una retribució anual de 68.758 € anuals entre el sou d'alcalde i el de diputat (això gràcies al pòquer que ha aconseguit amb la moció). No és d'estranyar que les persones cada vegada tinguin i mostren més descreït cap a la política i als polítics.

També cal comentar que portar l'àrea de Turisme ens costarà al municipi els dos sous de les regidores de LEST (26.352 € a l'any). Tanmateix, no ens podem deixar UPM, que ha preferit tenir dues mitges dedicacions amb sou, enlloc de tenir l'alcaldia o àrees estratègiques per a la millora del municipi (alguns es preguntaran a on ha anat a parar la històrica UPM dels seus inicis).

Per acabar, dir que pels interessos i il·lusions d'uns quants, Torroella ha estat un any amb desgovern, i ara toca passar-ne tres amb despotisme.

COET treballarà aquests tres anys per a ser l'alternativa real a les polítiques d'en Rufí i d'altres partits sense lideratge. Torroella no es mereix ni aquestes polítiques ni aquests polítics. Comença a ser l'hora que s'actui escoltant a les persones.

Nou alcalde i nou equip de govern

Josep Maria Rufí (ERC-Junts) va ser investit el 20 de juliol com a nou alcalde de Torroella de Montgrí després que prosperés la moció de censura que el 8 de juliol van interposar els grups municipals d'ERC-Junts, UPM, LEST i la CUP, contra l'anterior alcalde, Jordi Cordon (CiU). La moció de censura, que es va discutir i votar en un Ple extraordinari, va obtenir 11 vots a favor dels partits impulsors (4 d'ERC-Junts, 3 d'UPM, 2 de LEST i 2 de la CUP) i 6 en contra de CiU (4) i COET (2). Segons s'expressava a l'exposició de motius, es va presentar «per la pèrdua de confiança, pel deteriorament de la situació política i la falta de concreció

d'un projecte de municipi viable i de futur».

La presentació de la moció de censura va estar precedida per la sortida dels regidors d'ERC-Junts del govern municipal que mantenien amb CiU. La decisió es va formalitzar el 22 de juny, argumentant que Cordon havia «dificultat» el diàleg amb l'oposició, portat l'Ajuntament a la «inacció» i trencat «unilateralment» el pacte amb la seva actitud. També es deia que el detonant havia estat l'autorització dels correbous, on Cordon va fer valer el seu vot de qualitat, a la Junta de Govern del 16 de juny, per tirar-la endavant, quan el Ple del 6 de

maig va aprovar una moció que declarava la vila «lliure de correbous». La sortida d'ERC-Junts va fer que Cordon aprovés un decret de reorganització del govern amb els 4 regidors de CiU, en espera que les negociacions entre els grups es concretés amb la formalització d'un nou equip. És en aquest procés quan es va presentar la moció de censura, que ha derivat en la investidura de Rufí i en la formació d'un nou equip de govern format pels 9 regidors d'ERC-Junts, d'UPM i de LEST. El dilluns 25 de juliol es va celebrar el Ple extraordinari d'aprovació de la nova organització municipal derivada d'aquest acord.

D'esquerra a dreta, en primer terme:
Roser Font (UPM),
Sandra Bartomeus (ERC-Junts),
Jordi Colomé (UPM),
Josep Maria Rufí (ERC-Junts),
Josep Martinoy (UPM)
i Sílvia Comas (LEST).
Al darrere:
Marc Calvet (ERC-Junts),
Jordi Regincós (ERC-Junts)
i Sandra Pibernat (LEST).

Informació municipal

45

elMontgri
REVISTA MUNICIPAL D'INFORMACIÓ I CULTURA

Col·labora:

Diputació de Girona